

LA LIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS
2017

N La Lira

Xavier Azqueta

LA LIRA
MEMÒRIA D'ACTIVITATS
2017

PRESENTACIÓ	6
L'ANY 2017 A SANT CUGAT	8
EL RACÓ D'EN JOAN	
HISTÒRIA: GEGANTS I GEGANTERS	16
LA CANÇÓ DE L'ANY SOTA EL 'MAS VENTÓS'	32
L'APUNT DEL MESTRE	33
DE LA LIRA GUMERSINDO PASCUAL (SINDO)	34
DE LA LIRA FRANCESC PLANELLS JALÓN	35
DE LA LIRA JORDI FRANQUESA I FLORENSA	36
DE LA LIRA ANDREU RIBA	37
DE LA LIRA PEPE GÓMEZ	38
DE LA LIRA PEPE PROS	39
DE LA LIRA XAVIER GRAU	40

ACTIVITATS	41
VILASSAR DE DALT	42
GUARDÓ MUNICIPAL	54
CARAMELLES	56
SANT JORDI	122
TROBADA DE CARAMELLES	
DE SANTA JULIÀ DE VIL TORTA	124
L'ARROSSADA DE CAL MIÑARRO	130
MERDA D'EXCURSIÓ A GIRONA	138
QUI SÓN "LES LIRONES"	154
CONCERT DE FESTA MAJOR	158
6A MOSTRA DE CORS DE CLAVÉ	166
CENTENARI DEL TREN A SANT CUGAT 1917-2017	172
HOMENATGE A LA MEMÒRIA DE J.A.CLAVÉ	182
DINAR DE GERMANOR	184
LLAR D'AVIS DE LA PARROQUIA	190
ASSAIG OBERT	192
ANECDOTARI	194
HISTÒRIA DE LA LIRA	195
LA LIRA	196
RELACIÓ DE CANÇONS	198
AGRAÏMENTS	199

PRESENTACIÓ

Estimats cantaires, familiars, amics i amigues de la Lira i ciutadans de Sant Cugat del Vallès:

S'acaba un nou any, i és moment de fer balanç de les activitats i les actuacions que la Societat Coral La Lira va realitzar durant el passat 2017, o sia, revisar la nostra feina.

Vull destacar que tot i la diversitat dels caràcters i professions dels cantaires que formem part d'aquesta la nostra coral juntament amb l'empenta que dóna formar part de la germanor Claveriana, tenim un desig comú, que no és altre que l'anhel de preservar i conservar el nostre estimat patrimoni coral i tradicional del nostre país.

La Societat Coral la Lira té com a objectiu principals transmetre la nostra cultura a través de les seves cançons. Ens omple de satisfacció que tots aquells que ens escolten, puguin apreciar el treball realitzat en la preparació d'un repertori cada vegada més extens i divers i, portar el nom de la nostra ciutat arreu.

El factor important es el nostre mestre Eloi Jové, el seu esforç i dedicació per fer-nos endinsar a les partitures de les cançons, anar ajustant les diferents cordes, per poder arribar així a l'execució més acurada de cada cançó. Per descomptat que la confiança i motivació que

ens aporta en cada assaig, fa que tots els reptes que ens han proposat hagin estat assolits amb gran èxit. Gràcies Mestre.

Els programes de les actuacions de l'any passat, molt diversos trobem des de Cors d'Òpera, caramelles, sardanes, havaneres, peces de concert i grans cançons del mestre Josep Anselm Clavé. Gràcies a aquesta memòria - revista editada any rere any, hi trobareu més detalls.

Al President, l'hi queda desitjar una llarga vida a la nostra entitat Coral i encoratjar a tots i cadascun dels coristes a seguir amb la mateixa implicació com fins ara, sense oblidar-me d'agrair profundament a tots aquells que ens segueixen desinteressadament.

Visca La Lira, visca Sant Cugat!

*Josep Garrell i Casajuana,
president de la Societat Coral
La Lira*

L'ANY 2017 A SANT CUGAT

100 anys de l'arribada del tren a Sant Cugat 1917-2017.
Un tren antic es va situar a l'estació per commemorar aquesta efemèride.
(Lali Puig, TOT Sant Cugat)

Per Rosa Nadal. Lirona

Milers de Santcugatencs es manifesten a la plaça de la Vila en rebuig a la violència policial durant el referèndum de l'1 d'Octubre. L'alcaldeessa Mercè Conesa en llegeix el manifest. (Localpres, TOT Sant Cugat)

La situació política a Catalunya, el **Procés**, ha marcat la vida de la majoria dels santcugatencs i santcugatencques. A finals de maig l'Ajuntament s'adhereix al Pacte Nacional pel Referèndum. Assistim a un **11S** multitudinari i amb gran participació de la ciutat. L'alcaldeessa Mercè Conesa assisteix el 16S a l'acta de suport de 712 alcaldes al referèndum i que els implicarà ser imputats per aquests fets. Un **1 d'Octubre** on es celebra el referèndum d'autodeterminació amb una participació del 56.4% del cens electoral de la ciutat. La vaga general del dia **3 d'Octubre** paralitza tot Sant Cugat.

A partir d'aquest dia es succeeixen **concentracions** a la plaça de la Vila i **encarcellades** en defensa de la democràcia, contra la violència policial, per la proclamació de la República o en suport dels presos i exiliats polítics. Molts són també els sancugatencs que van a la manifesta-

ció del 7 de Novembre a Brussel·les. Els **llaços grocs**, exhibits a nivell individual o omplint diferents indrets de la ciutat, s'han convertit en el símbol de suport al presos i exiliats polítics. Un dels trets característics d'aquestes demostracions, ha estat la forma pacífica i civilitzada de totes elles.

El sector favorable a la unitat d'Espanya convoca una concentració el 6 de novembre a la plaça de la Vila que acull unes 500 persones, algunes de fora la ciutat, una trobada que acaba amb insults a periodistes i algunes destrosses.

La participació a Sant Cugat a les **eleccions del 21 de desembre**, convocades pel Govern de l'Estat arrel de l'aplicació de l'article 155 de la Constitució, és del **87,23%**. El bloc independentista (Junts x Cat, ERC i CUP) rep el 55% dels vots, i Ciutadans liderant el bloc unionista n'obté el 22%.

El col·lectiu Pi d'en Xandri+20, abanderats de l'Aplec de Sant Medir. (Bernat Millet. TOT Sant Cugat)

La repercussió econòmica del procés s'ha reflectit en un primer moment en el trasllat de la seu social fora de Catalunya de dues companyies amb seu a Sant Cugat: Banc Sabadell i Catalana Occidente, seguit després d'un cert degoteig d'altres empreses gràcies a un Decret aprovat pel govern de Madrid. Malgrat aquest fet, entre els mesos d'octubre i desembre el nombre d'empreses a la ciutat **creix en 58 societats**. Sant Cugat tanca l'any amb **3.273 empreses**, la xifra més alta en la història de la ciutat.

El que fou la **planta Delphi** s'ha re-industrialitzat a través del projecte d'AMTA, consorci de 4 empreses catalanes. La **tassa d'atur** a Sant Cugat ha baixat per sota del **7%**, però Càrites adverteix de la cronificació de la pobresa també a la ciutat. Les **grues** han tornat a aparèixer al cel de Sant Cugat i s'ha vist incrementat el preu de compra d'habitatge en un 13% i el del lloguer en un 15%. La Generalitat

intenta crear un Índex de Referència del Lloguer, i a Sant Cugat es crea el **Sindicat de llogaters** per la defensa del dret a l'habitatge, per un lloguer assequible i estable i evitar l'elitització de la ciutat.

La població s'ha mantingut vorejant els noranta mil habitants. El que ha augmentat ha estat la matriculació a P3, de tal manera que a les escoles Turó de Can Mates i Collserola s'han obert cursos "bolet" cosa que ha fet avançar la inversió per construir l'**escola Miranda** (prevista pel curs 2019/20). Es col·loca la primera pedra del nou **IES Leonardo Da Vinci**, previst pel curs escolar 2018/19, ambdós nous centres s'ubicaran en un terreny adjacent al bosc de Volpelleres, tot i la protesta veïnal.

El Tribunal Suprem ha tombat, per segona vegada, la qualificació de **Torre Negra** com a sòl no urbanitzable i l'Ajuntament ha engegat, per tercera

Els Gausacs es converteixen en colla de 9. El 3 de 9 descarregat a la plaça Octavià el dia 28 d'Octubre dins les activitats de la Festa de Tardor (DiariCasteller.cat)

vegada, els tràmits per declarar la zona no urbanitzable, modificant els aspectes que el TS va tombar i que diversos col·lectius de la ciutat reivindiquen. Precisament, 20 anys després de l'atac al Pi d'en Xandri i impulsat pel col·lectiu **Pi del Xandri+20**, es fan un seguit d'actes per la reivindicació i protecció de Torre negra.

L'**Ajuntament** recupera la titularitat de l'església i la casa Abacial fruit d'un acord amb el bisbat, conservant-ne aquest darrer el seu ús. S'ha constituït una comissió per establir un pla director per a la seva conservació i preservació. De moment s'han rehabilitat el rellotge, les campanes i la portalada. Es constitueix el **Consorci de la Unió** i comencen les obres de remodelació de l'edifici el 19 de desembre. Es redacta un **Pla direc-**

tor per a la música clàssica i s'elabora una **diagnosi** sobre la **cultura popular**. Amb la marca **BeBusiness** Sant Cugat, l'Ajuntament potencia identificar la ciutat com a entorn propici per a l'emprenedoria i la innovació.

Pel que fa als **districtes**, cal remarcar que tira endavant el Pla del barri Mo-nestir que preveu 61 actuacions fins el 2023. **Valldoreix** organitza a l'Octubre la **1a. Setmana de la Gent Gran**. **Les Planes** s'ha quedat sense Festa Major per decisió de la comissió de Festes i les diferents entitats del barri per manca de cobertura, per part de l'Ajuntament, de l'espai Pere Grau. **La Floresta** organitza la **1a. Edició del cicle Altre-Teatre**, un festival de teatre alternatiu, creat pel Senglar cultural amb la col·laboració de la xarxa de Centres Culturals i el grup de teatre La Global. S'ha signat per una quinzena d'entitats florestanes el **Pacte per la Convivència**. A partir de l'estiu s'han incrementat els robatoris, especialment a la Floresta, això genera que durant un temps sobrevoles la ciutat un helicòpter de la policia com a prevenció.

En quan a **cultura popular** cal destacar l'estrena dels **Gausacs** com a **colla de 9**, descarregant el 3 de 9 en folre a la festa de tardor a la Plaça Octavià. La **42a trobada Nacional Bastonera** a càrrec dels **Bastoners** de Sant Cugat en el seus 25 anys aplega uns 1000 bastoners. Els **Geganters** celebren els **30 anys del bateig del Joan i la Marieta** organitzant la **XXIII Trobada Comarcal de Gegants del Vallès** aplegant una trentena de colles amb 80 figures.

A nivell **cultural** cal remarcar l'homenat-

Trobada Nacional de Bastoners de Catalunya organitzada pels Bastoners de St Cugat dins els actes del 25è aniversari. (Bernat Millet, TOT Sant Cugat)

ge a **Rudolf Häsler**, artista suís resident a Sant Cugat que morí el 1999, en els 90 anys del seu naixement i es crea l'**Associació Ciutadana Gabriel Ferrater** i Joan Ferraté. També destaquen: **Emma Vilarasau**, Premi Nacional de Cultura atorgat pel Consell Nacional de la Cultura i de les Arts i **Ana M. Bejarano** Premi Nacional de Traducció per la seva traducció de l'hebreu al castellà de Gran Cabaret de David Grossman.

Altres esdeveniments: 1a. Mostra Enogastronòmica amb el lema "**Ve de gust**", es crea l'Associació jove de cinema **JoCine**, Sant Jordi bat rècord de novetats editorials d'escriptors locals, la taula d'escriptors del TOT concentra un centenar d'autors locals, 13a Edició del **Dia Internacional de la Dansa**, 5a **Festa de la Percussió** a càrrec de la Batuescola, 30a **Diada de puntaires** amb la participació de 1500 puntaires vingudes d'arreu de Catalunya, altres indrets de l'estat i el sud de França, **17a.**

Nit de l'Art, 4a edició del **Dia Internacional de la Música** en cinc escenaris, 20a edició del Tot Fotoportada i **17è Festival Nacional de Poesia** que es manté amb una programació mes ajustada tot i la intervenció en les finances de la Institució de les Lletres Catalanes des de Madrid.

El 26 d'Octubre, just el dia que fa cent anys, s'inicien els actes de la celebració del **Centenari de l'arribada del tren** a Sant Cugat que s'allargaran fins la festa Major de 2018: exposicions, concerts, conferències, edició de llibres.. Les **Jornades de Patrimoni Viu 2017** i la **42a Festa de tardor** s'han afegit a la commemoració amb el lema "**No perdis el tren**".

Pel que fa a **esports**, cal destacar els **100 anys del Junior FC**, on l'equip infantil **A masculí de hoquei** sobre herba s'ha convertit en Tetracampió, ho ha guanyat tot: campionat de Catalunya

XXX Trobada de puntaires de Catalunya que tingué lloc el dia 14 de maig al passeig Antoni Gaudí amb una participació de 1500 puntaires. (Puntaires Terrassa)

i Espanya de hoquei sala, la Copa Federació i el Campionat de Catalunya de hoquei sobre herba (no existeix el campionat d'Espanya en aquesta modalitat).

Sant Cugat és durant el 2017 la **Ciutat del bàsquet Català** això ha suposat l'organització d'una quarantena d'actes esportius, lúdics, formatius, solidaris, de salut, d'inclusivitat i de promoció de la ciutat, reconeixent així la tasca de totes les persones vinculades al bàsquet i difonent el valors d'aquest esport.

El **Club Esportiu Valldoreix**, en el seu **50è aniversari** celebra el Congrés Nacional de Tennis i Pàdel que ha estat tot un èxit. Altres aniversaris destacats: **50 anys Patí Hoquei Sant Cugat**, el club amb més fitxes federatives de l'Estat Espanyol, **40 anys Escola de Patinatge Artístic**, **40 anys FSC Champion La Floresta**, **35 anys Club Aeromodelisme**, **30 anys**

Centre d'Alt Rendiment, **30 anys Unió Esportiva Sant Cugat**. I el **30è** aniversari del **Club de Rugby SC** fent la seva millor temporada; guanya el Campionat d'Espanya categories sub-16 i sub-18 i és subcampió amb sub-14 alhora que campió de Catalunya en sub-18 i sub-14.

Continuant amb esport, el **Club d'Escacs** Sant Cugat aconsegueix l'ascens a Divisió d'Honor, la categoria més alta dels escacs a Catalunya, i s'adjudica el Campionat de Catalunya de Primera Divisió. El primer equip **femení del Sant Cugat Esport FC** puja a Preferent, màxima categoria del futbol català. Max Solano Fons, jugador del **Club Tennis Natació SC** s'adjudica el Campionat de Catalunya benjamí de tennis. S'inaugura a l'Octubre el **nou pavelló de la ZEM La Guinardera** el qual pot acollir també activitats no esportives..

Presentació dels equips de la secció d'hoquei sobre herba del Junior FC l'any del seu centenari. (Lali Álvarez. TOT Sant Cugat)

Alguns sancugatencs a destacar aquest 2017 son: **Raül Romeva**, Conseller d'Exteriors amb el govern de Puigdemont, passa un mes tancat a la presó d'Extremadura com a mesura cautelar, **Jordi Puigneró**, Secretari de Telecomunicacions i Ciberseguretat de la Generalitat, assenyalat pel TC en la causa de l'1 O, **Joan Tortosa**, artista i un dels cronistes de la ciutat, es nomenat fill predilecte de Sant Cugat, **Ramon Palacio** es nomenat nou síndic de greuges de la ciutat en substitució de Jaume Clavell i **Mossèn Lluís Victori**, impulsor del Grup de Joves de la Parròquia i rector de La Floresta celebra els 50 anys com a capellà a Sant Cugat.

A l'agost tothom queda commogut pels **atemptats terroristes** a la Rambla de Barcelona i Cambrils, on dues persones de Sant Cugat queden ferides. Amb el lema "No tenim por" centenars de

Sancugatencs mostren solidaritat amb les víctimes i rebuig al terrorisme.

Aquest és el context en que s'ha mogut la **Societat Coral La Lira**, de la qual cal remarcar el concert especial extraordinari teatralitzat en les Jornades del Patrimoni Viu, "La maquinista", dins la commemoració del centenari de l'arribada del tren. ■

Per a més informació i per completar la que aquí es dona, podeu consultar els webs totsantcugat.cat, cugat.cat i santcugat.cat.

Nou Pavelló del Zem La Guinardera inaugurat el 21 d'Octubre. (Santcugat.cat)

EL RACÓ D'EN JOAN

Per Joan Troyano. Historiador i cantaire de La Lira.

HISTÒRIA

Gegants i Geganterers

PER JOAN TROYANO

XXXI Trobada gegantera de Festa Major. Any 2017. (Fotografia Anna Fabre)

L'article d'El Racó d'en Joan d'aquesta memòria 2017 està dedicat als Gegants i Geganterers, aquests elements tant arrelats al nostre país que són alhora símbol d'un col·lectiu i element lúdic amb música i danses, servint alhora d'element aglutinador. Des de 1987 aquesta activitat la tenim també molt arrelada a la nostra ciutat.

S'ha dividit l'article en dues parts. La primera, la història general dels Gegants, a càrrec de Joan Troyano, historiador i cantaire de la Lira i, la segona, la història dels Gegants i Geganterers de Sant Cugat a càrrec de n'Eduard Soler, historiador, cantaire de la Lira i un dels geganterers primerencs de la colla. En aquesta secció sempre s'ha volgut representar una tradició relacionada amb la Lira. En el cas del Gegants i Geganterers, la relació ve marcada per dos fets. D'una banda, hi ha cantaires de la Lira que són o han estat membres de la colla "Geganterers de Sant Cugat". L'altre fet rau en què "ambdues entitats tenen en comú la música" en les seves actuacions.

Aquest article es basa sobretot en dos elements: la ponència d'Amadeu Carbó i Martorell, *GEGANTS A CATALUNYA. La supervivència d'un element festiu*, (per al Col·loqui Internacional Géants, Dragons et Animaux Fantastiques en Europe du Moyen Âge à Nos Jours 28, 29 i 30 de Setembre de 2000. Ville D'Ath. Bèlgica.) i en el llibre de Joan Amades *GEGANTS, NANS i altres entremesos*. (Costumari Popular Català. Arxiu de Tradicions Populares 45. José J. De Olañeta, Editor. Barcelona. 1983). Per saber més del Corpus, es recomana consultar "el Racó d'en Joan" de la *Memòria Anual 2014 de la Lira*

Com veurem a continuació la Història dels Gegants és un reflex dels esdeveniments polítics i socials del país, amb el seus canvis i conflictes que afecten el món de la festa i la pròpia identitat del poble.

Els Orígens.

En general es considera que l'origen dels Gegants es troba en les processons de Corpus, de les què formaven part. Però no es pot descartar un origen anterior. Fins i tot Joan Amades en el seu llibre *Gegants, nans i altres entremesos* proposa per la majoria d'entremesos un origen anterior al Corpus que el situa en les actuacions que tenien lloc per animar els àpats de les grans celebracions de la noblesa entre plat i plat de la festa

Per Amades, els Gegants no hi serien presents en aquest origen pre-Corpus, sense donar una explicació més enllà que no s'anomenen en els documents de la seva cerca. Falten, per tant, recerques més en profunditat per omplir aquest buit en els orígens dels Gegants

També és lògic pensar que les processons de Corpus es vestissin amb elements preexistents, ja que una processó de la seva magnitud no s'improvisa del no res. D'altra banda l'origen anterior al Corpus no seria estrany ja que el Gegant és un dels mites més antics i està en moltes cultures.

Funció alliçonadora. Fins el segle XVI.

La primera notícia de Gegants a Catalunya data de l'any 1424, on en el Llibre de les Solemnitats de Barcelona, es relacionen les representacions que participaven en la processó de la festivitat de Corpus. Entre les més de 100 representacions n'hi ha dues que fan referència a Gegants. Una amb un "David ab lo jiguant" (David amb el gegant) evidentment

es tracta d'un Goliath. L'altre un "Sanct Xristoffol ab lo nen" que fa referència a Jesús a coll (Sant Cristòfol amb el nen Jesús a coll)

Per aquestes dates trobem també participació de Gegants en altres indrets de Catalunya i d'Europa. Aquests Gegants formaven part d'un conjunt de representacions que tenien una funció alliçonadora i pretenien transmetre la doctrina de l'Església. És el que s'ha anomenat *el retaule vivent*.

En aquests primers anys els gegants són persones disfressades muntades sobre xanques. No serà fins l'any 1601 que es té constància d'un gegant construït tal i com el coneixem avui. Va ser a Barcelona, amb motiu de les festes de canonització de Sant Ramon de Penyafort.

Funció lúdica i festiva. Segles XVI i XVII

Una vegada consolidat, el Corpus va adoptar a partir de mitjans del segle XVI una funció festiva i lúdica que els acompanyarà fins l'actualitat. Els Gegants quedaran deslligats de la seva funció pedagògica. És l'època en què apareix la Geganta (les primeres referències les trobem a la ciutat de Girona l'any 1557 i a Barcelona l'any 1568). En Joan Amades anomena que les gegantes, van marcar la moda del vestir a finals del segle XVIII i el XIX, com les desfilades de models dels nostres temps.

També apareixen noves personalitats que serien més properes a la seva nova funció, com poden ser personatges de llegendes locals

L'octava de Corpus. Els Gegants de la Ciutat (de Barcelona). Voltants de 1860. Dibuix de Ramón Puiggarí. Reproducció d'una litografia de l'Ind. Quincallera. Extret de: Joan Amades. *Gegants, Nans i altres entremesos*.

Les prohibicions. Segle XVIII.

Al llarg de la història els gegants i entremesos catalans han viscut i sobreviscut a prohibicions eclesiàstiques i institucionals, però el segle XVIII destaca per ser especialment conflictiu.

La Guerra de Successió i la desfeta de 1714 amb el decret de Nova Planta de 1716 va posar Catalunya sota control exhaustiu del poder central. Els gremis, fins aleshores propietaris de la majoria de gegants, varen perdre els seus drets i els seus béns confiscats, passant els Gegants a mans municipals. Les processons, sense ser eliminades del tot, varen perdre l'interès del poble pel seu retorn al caràcter estrictament eclesiàstic.

La prohibició que va ser més efectiva fou la Reial Cèdula de Carles III del 21 de Juny del 1780. La disposició diu així: "...en ninguna iglesia Cathedral, parroquial o regular haya en adelante danzas, ni gigantes, gigantillas y tarascas, ni figuro-

nes, deviendo cesar semejante practica en las procesiones i demas funciones eclesiasticas..."

Els entremesos varen desaparèixer de les processons, tot i que els Gegants deuen seguir amb actuacions a part, ja que diferents documents parlen de despeses en reparacions de Gegants en el 18 anys que va durar la prohibició.

Pèrdua d'exclusivitat del Corpus. Segle XIX

L'aparició de la burgesia industrial i comercial a principis del segle XIX, comporta una sèrie de canvis en la societat catalana, propiciant el pensament laic i liberal. D'aquest canvi surten les festes de barri i comença a sorgir el fenomen associatiu com les societats corals, excursionistes...

I amb ells també els gegants canvien el seu paper i, deixant l'exclusivitat del Corpus, apareixen en festes locals, de

Festes de la Mercè 1902. Primer concurs de gegants. Els gegants del castell de Santa Florentina de Canet de Mar, guanyadors del primer premi, seguits dels gegants de la Ciutat de Barcelona. Foto: Girau Iglesias, Lluís.

carrer o de barri. S'obria un nou període on els gegants ampliaven el seu ventall d'actuació que donava garanties a la seva supervivència.

Esplendor. Finals segle XIX-1936

Al darrer quart del segle XIX Catalunya viu un moment d'esplendor. Es celebra l'Exposició Universal l'any 1888 a Barcelona i la consciència de país va prenent forma, creant-se els primers partits catalanistes. És en aquest context que el folklore i la cultura popular prenen importància com senyals d'identitat.

Dins la cultura popular, els Gegants viuen un moment d'esplendor de la mà de les associacions com el Centre Excursionista de Catalunya que va proposar celebrar a Barcelona l'any 1902 la que podem considerar la primera trobada de gegants. Aquesta trobada va tenir un ressò important, donant una nova utilitat als gegants com a representants de la població d'origen.

Destrucció. 1936-1939

Amb l'esclat de la Guerra Civil Espanyola l'any 1936 es va destruir part del patrimoni cultural del país. Amb la crema d'esglésies moltes parelles de Gegants varen ser destruïdes i d'altres destrossades per la simbologia que representaven.

De nou dins del Corpus. 1939-1965

Un cop acabada la guerra l'any 1939, la festa de Corpus pren de nou embranzida de la mà d'una església que donava a les processons un caràcter de religiositat i d'aparador de la dictadura recent instaurada.

I amb el Corpus, els Gegants prenen també embranzida. Se'n construeixen de nous però aquesta vegada sota l'aspecte de Reis Catòlics, simbolitzant la "Unidad de España".

I Trobada Internacional de Gegants a Matadepera (29 d'agost de 1982) Extreta de l'àlbum "retrofotos" del FB "Els Gegants del Pi"

Gegants arraconats. 1965-1975

A finals dels anys seixanta el Concili Vaticà II recomana eliminar els signes externs de l'Església com les processons, entre elles el Corpus i, com a conseqüència, els Gegants, privats del seu principal suport, queden arraconats o emmagatzemats.

L'Església a Catalunya s'allunya de l'església franquista i aprofita les conclusions del Concili per eliminar l'aparador polític que significaven les processons

De nou al carrer. 1975-1982

La Transició Democràtica i les primeres eleccions de 1977 van significar el retorn de les llibertats. El carrer es va recuperar com espai lúdic i festiu. Els Gegants no varen ser aliens a aquest esclat i es creen nous Gegants que van ser incorporats per grups d'animació en els seus espectacles, juntament amb d'altres elements com capgrossos i bestiari.

Per un altre cantó els ajuntaments i les entitats realitzaven esforços perquè la festa fos diferent de la de la dictadura. Es tractava de retrobar una identitat local. En molts dels casos es van recuperar elements antics i en d'altres es van fer elements nous a mida de l'esdeveniment.

Època d'or. 1982-Actualitat

L'any 1982 es produeixen 3 fets que donaran impuls al món Geganter. En primer lloc, els actes programats amb motiu del campionat Mundial de futbol celebrat a l'Estat espanyol, van dinamitzar les colles de geganters i es construïren nous Gegants.

En segon lloc la primera trobada internacional de Gegants a Matadepera, va posar les colles en relació. Finalment el primer Congrés de Cultura Popular i Tradicional donaria lloc al sorgiment d'entitats federatives.

Els gegants d'aquesta època són alhora elements festius i un referent de la iden-

La "Marieta" acompanyant a la Lira en el seu 125 aniversari. Festa Major 2007. Fotografia: arxiu Societat Coral la Lira.

titat de la població. Alguns d'ells recreen personatges històrics vinculats a ella (el gegant Pere, l'home dels coloms, a la Sagrada Família de Barcelona). D'altres representen oficis diversos, importants per la població que representen (En Pep Barceló i Maria la Neta, pescador i peixatera de la Barceloneta). D'altres recuperen llegendes i rondalles locals (és la manera com s'han creat els Gegants de Sant Cugat, a partir del Paga-li Joan), a l'hora que els gegants nous creen noves rondalles. Es rebategen gegants antics amb noms propers a la població (És el cas de Rubí que el 1984 "els Reis [Catòlics]" es canvien de vestuari i es rebategen com a Roc i Paula). D'altres es recuperen per el seu valor artístic.

El Gegants actualment són representants de la comunitat, transversals i constitueixen un patrimoni que cal cuidar tant del seu estat com del seu contingut. Els ajuntaments, institucions, entitats i colles són conscients que entre les mans tenen un element patrimonial.

Les línies de futur es defineixen ara pels cada vegada més enriquidors aspectes musicals i dansaires al voltant dels gegants, essent aquests aspectes desenvolupats per actes concrets com seguicis i oficis de Festa Major.

Acabem aquest passeig per la història dels Gegants amb el convenciment positiu que les més de 5000 figures que conformen el moviment geganter i la dinàmica de treball, de renovació i l'evolució de colles i federacions garantirán la continuïtat dels Gegants.

I per acabar voldria citar una frase de Joan Amades dedicada als Gegants en el seu llibre Gegants, Nans i altres entremesos.

"De totes les velles imatges que han pres estat en l'ànima del poble, no n'hi ha cap que pugui igualar-se a la dels gegants".

PER EDUARD SOLER

EL FENOMEN GEGANTER A SANT CUGAT DEL VALLÈS

Gegants i bastoners a Sant Cugat del Vallès. Segle XX, anys 40. Foto autor Joan Cabanes

Bateig del Joan i la Marieta 26/04/87. Foto La Yeu St. Cugat, núm. 58, maig 1987. Arxiu Joan Miquel Merino.

Antecedents

A Sant Cugat hi ha hagut presència de gegants documentada des de començaments del segle XX. Segons *La Vanguardia*, del 18 de març de 1926, a Sant Cugat del Vallès, uns gegants havien de participar l'endemà, diada de Sant Josep, als actes en homenatge a Santiago Rusiñol, organitzat per l'*Agrupació Artística de la Societat Coral La Unió*. Al matí es passejarien pels carrers de la vila, acompanyats pels bastoners locals. Així mateix, en els programes de les festes de la Colònia Montserrat de Valldoreix dels anys 1927, 1930 i 1932 s'anunciava la presència de gegants i capgrossos.

Durant els anys 40 als 60 del segle passat, es llogaven gegants per a participar a la Festa Major de Sant Cugat. Concretament l'any 1964 tenim constància que l'Ajuntament de Sant Cugat el 20

de juny, a través de la "Comisión de Fiestas", va llogar a l'Ajuntament de Rubí "los Gigantes y Cabezudos [...] durante la próxima fiesta Mayor [...] se prevee un desfile y pasacalle el sábado 25 de julio...". La Comissió de Festes, en carta registrada el 20 de juliol per l'Ajuntament de Rubí, confirmà que un camió de l'Ajuntament de Sant Cugat recolliria gegants i geganters dissabte a les 10 del matí de la plaça de l'Ajuntament de Rubí, amb el programa següent:

"A las 11 llegada a la Plaza Octaviano donde actuarán pasando por la calle Santiago Rusiñol hasta Cuatro Cantons, carretera y Plaza de Barcelona (Ayuntamiento). Regreso por la calle José Antonio hasta Cuatro Cantons, carretera subida por calle Enrique Granados y Plaza del Mercado, regreso a Pl. Octaviano. A las 12 horas, salida con el camión a la vecina barriada de Mirasol, siendo llevados a la Pista de la

En Joan i la Marieta, amb els gegantons la Salut i en Valentí, i la geganta de Valldoreix, al cim del Puig Madrona. Els geganters i cantaires de la Lira: Rafa Grau i Eduard Soler. Foto: Joseba Ruiz.

Asociación de Propietarios y Iglesia, donde actuarán, con breve desfile por las calles circundantes. Por estas 2 actuaciones se ha concretado el precio de 1.200 pesetas a cargo del Ayuntamiento y 600 que serán a cargo de la Asociación de propietarios de Mirasol...

Construcció dels gegants propis

Dins de l'eufòria democràtica i el ressorgiment de les festes populars, el 16 de gener de 1987 l'alcaldia proposà de dotar de gegants la ciutat de Sant Cugat del Vallès. El 26 de gener s'encomanà a l'escriptor i artista santcugatenc Joan Tortosa de presentar-ne el disseny. Els gegants serien representants de la ciutat. També acordà promoure la constitució d'una colla de geganters que se'n fes càrrec

Així ens ho explica Joan Tortosa en una entrevista feta pels Geganters, l'any

2012 amb motiu del 25 aniversari dels Gegants

"el 1986 l'Ajuntament m'encarregà el disseny dels gegants. Ens posàrem d'acord que res tan adient com que fossin en Joan i la Marieta, que ja eren un símbol a Sant Cugat, especialment per la creació que n'havia fet en [Lluís] Pallarès en el seu mural [a la façana d'un edifici del carrer Sant Medir]. [En Pallarès s'havia inspirat] en uns dibuixos de Joan Vila Pujol "D'Ivori" (1890-1947) del seu llibre *Vestits típics d'Espanya* [...] Els vestits responen a la indumentària dels pagesos benestants dels segles XVIII o XIX. Un cop aprovat el disseny, els va construir el geganter Manel Casserras, de Solsona, un dels millors geganters de Catalunya."

La Colla.

La colla de Geganters de Sant Cugat, nasqué l'any 1987, per encàrrec al llavors

En Joan i la Marieta, ataviats de Bastorners, durant la XLII Trobada Nacional de Bastoners de Catalunya el 2017. Foto Anna Fabre.

empleat de l'arxiu municipal Jordi González. Aquest trobà en Gabriel Cerdà l'impulsor i l'ànima del nucli que formà la Colla. En Gabriel Cerdà també participava en la colla de trabucaires de Sant Andreu de Palomar. Durant la festivitat de Sant Medir d'aquell any es fraguaren els contactes que permeteren de trobar els membres que formarien la colla gegantera. Des del començament es constituí com a Geganters i Trabucaires de Sant Cugat del Vallès, ja que aplegà també aquesta altra manifestació de cultura popular.

La seva presentació a la població sant-cugatenc fou el dia 26 d'abril del mateix any, en què es feu el "bateig" dels gegants amb l'apadrianment d'en Jaume i la Violant, gegants de la Ciutat de Barcelona, i en Roc i la Paula, gegants de Rubí.

El vestuari inicial de la colla fou de camisa blanca i texans blaus, amb una faixa verda. Al gener de 1988, es decidí utilitzar una camisa blanca amb ratlles primes blaves, amb el logo de la colla brodat en colors, pantalons blau clar, faixa de color negre i fulard de color blau clar, amb el logo estampat de color blanc.

A l'octubre de 1987 es constituí formalment la Junta, presidida per Gabriel Cerdà. El juny de 1988 la Generalitat n'aprovà els Estatuts. Al desembre de 1990 es plantejà la creació dels Diables, com a grup integrant, però amb activitat diferenciada, de la colla gegantera, que debutà per la Festa Major de 1991.

Els geganters participen fonamentalment en l'aplec de Sant Medir, la Festa Major (la Cercavila del Pregó, la Trobada Gegantera i el Seguici de Sant Pere

Els geganters històrics (uniforme blau) i actuals (uniforme vermell), amb la Colla de Rubí, el 27 de maig del 2017. Foto Anna Fabre.

i el ball del Paga-li Joan), la Festa de Tardor i d'altres manifestacions festives ciutadanes fora i dins de Sant Cugat.

Trobades geganteres

A la Festa Major de 1987 hi hagué la primera Trobada Gegantera de Sant Cugat i des de llavors i de manera ininterrompuda s'han fet presents a totes les festes majors de la ciutat, fins al 2017, en què se celebrà la XXXI Trobada Gegantera de Sant Cugat.

La **trobada** consisteix en la desfilada pels carrers dels gegants locals amb els d'altres poblacions que han estat invitats a participar-hi i el ball final a plaça (usualment la plaça Octavià). Normalment la participació de gegants a la trobada ha oscil·lat entre un mínim de 8 parelles a un màxim de 35. S'han visitat més de

100 poblacions del Principat, la Catalunya Nord i les Illes.

La presència d'altres colles geganteres dona més vistositat a la festa major i es complementa, amb la fórmula del "tornavistes", és a dir, que els gegants de Sant Cugat assisteixen a les trobades geganteres que les colles que vénen a la nostra trobada organitzen a les seves poblacions. Són actes d'aproximació, coneixement i d'intercanvi cultural.

Trobades comarcals

És una varietat més solemne que les trobades locals. Hi estan convidades totes les colles del Vallès Oriental i del Vallès Occidental. Atès el nombre de les colles assistents, la colla amfitriona no fa la "tornavista" amb les colles aplegades per aquesta trobada. S'emmarquen en el

En Joan i la Marieta al Corpus Christi del 2017. Foto Anna Fabre.

calendari festiu de l'Agrupació de Colles Geganteres de Catalunya (ACGC) amb el suport del consistori de la població de la colla organitzadora.

Les gegantes ostenten la banda de "Pubilla del Vallès" i senyoregen aquest títol a totes les trobades i actes institucionals geganters fins a la propera trobada comarcal. En el moment del relleu, els alcaldes de les poblacions de les colles sortint i entrant, en presència del president de l'ACGC, faran el canvi de banda de "Pubilla" i les colles entrant i sortint ballaran el Ball a Vallès. La Marieta ha estat "Pubilla del Vallès" el 2012, quan la celebració del XXV aniversari, de la mà de la Colla Geganter de la Llagosta, i el 2017, en la celebració del XXX aniversari, de la mà de la Colla Geganter de la Concòrdia de Sabadell.

Altres sortides de representació

El 1996 s'anà a Suècia, a una manifestació de cultura popular catalana que hi organitzava la Generalitat de Catalunya. Per Setmana Santa del 2016, van ser l'entitat cultural triada per representar la Cultura Tradicional de Sant Cugat a la firma de l'Agermanament de Sant Cugat amb el poble de La Haba a Extremadura. La Colla guarda un molt bon record del tracte rebut per la gent de La Haba. Els "javeños" que viuen a Sant Cugat van viure amb gran emoció com ballaven en Joan i la Marieta pels carrers del seu poble.

El Paga-li Joan

És el ball típic de Sant Cugat, en què els nois ofereixen un vano i un ram de flors a les noies, d'aquí el nom del "Ball del

Els geganters veterans al XXX aniversari, el maig del 2017. Hi podem veure en Pere Royo, en Rafa Grau, en Vicenç Oteros i l'Eduard Soler, també cantaires de la Lira. Foto: Joseba Ruiz.

Vano i el Ram". Es balla per parelles situades una al darrera de l'altra formant una línia el·lipsoïdal, el dia de Sant Pere en sortir de missa de Festa Major al passeig tocant la torre del campanar del Monestir, sota la presència de les autoritats municipals. Els gegants el ballen cada any des del començament de la colla, en una coreografia adaptada.

Sant Medir

Els geganters l'aprofitaven per fer un esmorzar de germanor a Can Borrell i compartien el dinar a l'aplec de l'ermita de Sant Medir. A instàncies del geganter Santi Barnils es plantejà de fer participar també els gegants en el romiatge a Sant

Medir. A partir del 2005 els gegants també hi han pujat a peu i hi han ballat a l'espaldada de l'ermita.

Excepcionalment, l'any 2013, com a homenatge a en Santi Barnils, recentment traspassat, en Joan i la Marieta pujaren el cim del Puig Madrona, amb el reforç d'alguns Castellers i d'alguns Diables, dintre dels actes de l'Aplec de la Salut de Valldoreix. En Santi Barnils havia maldat per treure els gegants dels circuits urbans i fer-los pujar a llocs de referència (Sant Medir, el Puig Madrona, la Mola de Sant Llorenç...)

Renovació i nous projectes

A partir del 2005 amb l'arribada de nous membres, en Carles Falp, el nou Cap de Colla, de la mà del nostre consoci i llavors President dels Geganters, en Pere Royo, donaren un nou caire de participació més familiar a la Colla, on el protagonisme no era solament dels portadors dels gegants, sinó també dels músics i de les portadores i petits portadors dels gegantons.

Al 2007, en celebrar els 20 anys de la fundació de la colla, es creà la reproducció en miniatura de les figures dels gegants. El geganter i il·lustrador Pere Rovira (Biri) enllestí el conte il·lustrat de *La veritable història d'en Joan i la Marieta*, on es narra la llegenda dels personatges de la pagesia sancugatenca sobre els quals s'ha inspirat el disseny dels gegants. I s'inicià el **Projecte d'Escoles**, per apropar la cultura gegantera als centres educatius de la nostra ciutat

Al 2008, amb l'acabament de l'activitat i la pràctica dissolució dels trabucaires,

es reformulà la colla amb el nom de Geganters de Sant Cugat. El canvi de nom portà aparellat també el canvi de logo i d'uniforme (camisa vermella i pantalons i fular negres). Vermell i negre com els colors de l'equip de futbol local.

Al 2009 es creà la pròpia **escola de música**. S'hi imparteixen classes de gralla i de timbal, a diversos nivells. Aquest projecte ha incorporat a joves i mares, de manera específica, a les activitats de la colla i que s'anés formant i consolidant un equip propi de músics. Des del curs 2013-14, es comptà amb l'organització tècnica de l'Escola de Música Tradicional de Sant Cugat (EMTSC).

Els gegants a les escoles i la Cercavila d'Escoles

El Projecte d'Escoles té la intenció de promocionar el món dels gegants i capgrossos entre els més petits, acostar-los a una tradició molt arrelada a la nostra societat. Se'ls ofereix orientació per a la recuperació i creació de figures (gegants, gegantons, capgrossos, cuques...) i se'ls dona l'oportunitat de conèixer una mica més el món de les Trobades Geganteres.

Al 2011, una contacontes i un il·lustrador de la Colla van oferir el Conte del Joan i la Marieta, en format de conte il·lustrat a tots els centres d'ensenyament de la ciutat, dins del Pla de Dinamització Educativa de l'Ajuntament.

Complementàriament des del 2007 la il·lustració i empena de molts mestres i pares els ha dut a mostrar la gran riquesa en imatgeria festiva que les escoles de Sant Cugat tenen i van creant, fet que es

mostra en la Cercavila d'Escoles que se celebra amb freqüència biennal. Al 2017 arribava a la sisena edició. Actualment, prèviament a la cercavila hi ha l'exposició dels gegantons i dels capgrossos que hi participaran.

Celebració dels 25 anys de la Colla

Al llarg del 2012 els Geganters van desenvolupar un programa d'activitats excepcional amb 3 actes centrals: Sant Medir, la Festa Gegant i la Trobada de Gegants del Vallès. Es confeccionà una samarreta commemorativa del XXV aniversari, dissenyada pel nostre artista Adolf.

S'inicià amb la Cavalcada de Reis, en què els Mags d'Orient portaren un misteriós paquet, que contenia la gegantona Salut. El diumenge 8 de gener, a la plaça Octavià, s'obrí enmig d'una xocolatada infantil de celebració. En Pere Royo, com a President dels Geganters oficià de banderer a la Cavalcada de Sant Antoni i a l'Aplec de Sant Medir.

A l'abril, la Festa Gegant fou un acte central de celebració, acompanyats de totes les entitats de cultura tradicional de la ciutat (geganters, bastoners, castellers, dansaires, músics, diables...), al voltant del Monestir, amb una mostra del treball de cadascun dels grups.

La XIX Trobada Comarcal del Vallès fou el puntal que donà ressò fora de la ciutat a l'aniversari. Hi participaren 35 entitats dels "vallesos" i de la Catalunya Nord.

Complementant aquests actes, els geganters participaren en la celebració de diverses activitats: Projecte escoles, Ex-

posició "Gegants de paper", Festa Major, Aplec de la Salut i Festa de Tardor.

Celebració dels 30 anys de la Colla

Al 2017, a més de les activitats ordinàries dels altres anys es va voler donar relleu amb una nova samarreta commemorativa dels 30 anys. Al març es participà en la celebració del XXV Aniversari dels Bastoners, amb el Toc Bastoner. Els nostres gegants ataviats de Bastoners ballaren a la Plaça del Rei juntament amb l'actuació dels Diables, l'Entitat Sardanista, els Castellers, el Grup Mediterrània, els Caparrots i els Tallers de Teatre Sílvia Servan. Al juny també ballaren en la XLII Trobada Nacional de Bastoners de Catalunya.

També al març es participà a la festa organitzada per la Plataforma cívica Defenseu Torre Negra per commemorar la supervivència del Pi d'en Xandri, 20 anys després de l'atac que va patir. Al maig es donà suport a la Marató de donació de sang de la Creu Roja.

El cap de setmana central de la celebració fou el dissabte 27 de maig amb una trobada amb tots els membres històrics i actuals de la Colla; també vingué la Colla de Rubí, els nostres padrins. Una sessió fotogràfica, un dinar i una passejada dels gegants de les dues colles. S'hi aplegaren unes 150 persones.

L'endemà, diumenge 28 de maig, s'organitzà la XXIII Trobada Comarcal del Vallès. Unes 25 colles del Vallès van plantar els seus gegants al carrer Salvador Espriu i en dues cercaviles anaren fins a la plaça Octavià, on es feu el *Ball*

a Vallès. En acabat, les autoritats de les dues ciutats van fer el traspàs de la banda de pubilla de la comarca. Per acabar, es van fer els parlaments i totes les colles participants van fer un ball.

Al juny, reprenent la significació ancestral geganter, es participà en la festicitat del Corpus Christi. I així, en Joan i la Marieta van caminar sobre la catifa de flors.

Els Geganters i la Lira

Tot i no haver actuat conjuntament (si exceptuem l'acompanyament a la Lira en el seu 125 aniversari), tenen en la música i la cultura popular dos importants punts de connexió.

Hi ha membres que participen o han participat a totes dues entitats. En Pere Royo ha estat president dels Geganters durant 17 anys i canta amb els barítons a la Lira. En Rafa Grau i en Vicenç Oteros també han portat i fet ballar gegants i canten amb els tenors i l'Eduard Soler, encara actiu com a portador de gegants, canta amb els tenors segons de la Lira.

De ben segur ambdues entitats seguiran la seva trajectòria i transversalitat en el futur. ■

A Sant Cugat hi ha hagut presència de gegants documentada des de començaments del segle XX

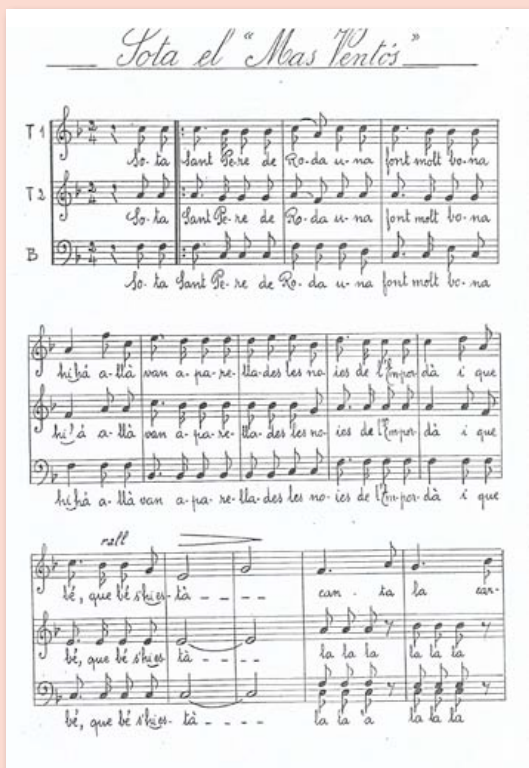
LA CANÇÓ DEL L'ANY

SOTA EL 'MAS VENTÓS'

Lletra: **Antoni Vives i Batlle**

Música: **F. Bonatena**

Sota Sant Pere de Roda una font molt bona hi ha / Allà van aparellades les noies de l'Empordà / I que be que be s'hi esta, canta la cardina, molt be l'imita el rossinyol / airosa divina tot fent un cant de cara al sol / del cor em surt salut bell Empordà vinc / cap a tu content i et dic germà / el teu caràcter franc es dolç i obert / i els teus aires suaus son un concert / m'abraces i m'estimes amb molt gran admiració / t'hi acostes i no mires si es un pobre o gran senyor / pubilla es ta filla una noia es per un rei de donar-la no reparis / la duré en molt alt castell i li daré coses bones / rics corals i bons joiells / ets Empordà lo millor que hi ha / ets Empordà la terra beneïda...

L'APUNT DEL MESTRE

Per **Eloi Jover**, mestre de La Lira.

Salut cantaires i amics!

Com cada any em demanen que faci quatre ratlles per publicar a la memòria anual de La Lira. I 'com cada any' vol dir que aquesta magnífica memòria s'ha convertit, gràcies a la seva qualitat, en un dels actius més importants de La Lira. Moltes gràcies a tots els que la feu possible.

Doncs bé, resulta que l'any 2017 ha fet 10 anys que sóc director de la Societat Coral La Lira. Deu anys que la junta del moment em va fer la proposta, deu anys que la vaig acceptar, i deu anys de treball ininterromput i intens. En aquest deu anys ens han passat moltes coses, a nivell personal, a nivell col·lectiu, i fins i tot a nivell de país. Però permeteu-me que em centri només en un aspecte, el musical.

Recordo perfectament quina va ser la primera cançó que vaig dirigir a La Lira: 'La dansa de l'amor'. Va ser a l'edifici de l'antic ajuntament a la plaça Barcelona. Els tenors a la dreta i els baixos i barítons a l'esquerra. Us he de confessar que com vaig dirigir en aquells inicis i com dirigeixo ara no té res a veure. Vosaltres, cantaires, m'heu donat l'oportunitat d'aprendre i de millorar amb el treball constant que implica dirigir La Lira.

També recordo que em vàreu fer enfilat dalt d'una cadira molt alta per dirigir en una ocasió molt senyalada. També que algun any portava barba, i també com alguns dies vaig tenir el braç dret immobilitzat i us dirigia amb l'esquerra. Però deixem les anècdotes i fem balanç.

En aquests deu anys hem consolidat les caramelles. Als valsos emblemàtics del mestre Azqueta n'hem afegit d'altres i avui dia el nostre repertori de valsos és extens i variat. Hem ampliat el nombre de sardanes, no només això sinó que cantem les més conegudes, les més aïroses i les més entranyables. Ens hem convertit en referència en la interpretació de les obres de J.A.Clavé del que en continuem divulgant l'obra i els seus valors: 'progrés, virtut i amor'. Hem tastat els repertoris més variats. Recordeu els romanços, la cançó del musical 'Man of La Mancha' que vam cantar en anglès. I l'òpera: la 'Carmen' i el concert de cors d'òpera amb la Orquestra Simfònica Sant Cugat. També vull esmentar els concerts de Festa Major en els que hem sigut acompanyats pels excel·lents músics de la Cobla Sant Jordi.

Hem cantat al Palau de la Generalitat de Catalunya, a l'Ajuntament de Barcelona, a la Diputació de Barcelona, al Palau de la Música, a l'Auditori de Barcelona. A la Catalunya Nord, a Itàlia, a Vitòria, a València,... Ens hem perdut pel Delta de l'Ebre, hem menjat arrossos a La Floresta, hem anat en trens grocs i en trens centenaris. Hem vist estrelles, dofins, espectacles de màgia. I hem rigut i cantat molt.

Tantes i tantes coses que venen al cap... Així que, gràcies. Infinites gràcies a tots. A les juntes passades, a l'actual, a tots els cantaires, als amics, als acompanyants, a les lirones. Gràcies per compartir tot aquest temps i el temps que encara ha de venir.

Visca La Lira! ■

DE LA LIRA GUMERSINDO PASCUAL (SINDO)

Per Isabel Pascual

Amant del teatre, potser més d'un recorda la seva interpretació de diable als Pastorets

Que en sabeu d'en Gumerindo Pascual? Nascut l'any 1936 l'anomenaren Llibert degut la situació del país en aquells moments. Fill de Rosa Pahissa i Gumerindo Pascual que morí en una de les moltes batalles lliurades a Terol; per això, en el moment de batejar-lo un cop acabada la guerra, sa mare decidí que res de Llibert i li posà el nom del pare caigut.

De petit estudià a l'escola "Esqueta"; era un "bona peça" i això d'aplicar-se amb els estudis no li acabava de fer el pes. Sa mare no ho dubtà i degut a que amb ell no hi havia manera l'envià amb uns coneguts cap a Tortosa on passà una bona època portant mercaderies amunt i avall dels Ports de Beseit. Això finalment va ser el que el motivà i de tornada a Sant Cugat corregué amb el estudis i aconseguí anar a l'escola industrial de Terrassa on aprengué l'ofici d'electricista.

L'any 1966 es casà amb qui encara avui és la seva companya, la Pilar; tingué dues filles que destronà a l'arribada de 3 néts meravellosos.

Amant del futbol, jugà al Sant Cugat. Amant del teatre, potser més d'un recorda la seva interpretació de diable als Pastorets. Amant del golf, recorregué tots els camps de Catalunya. Amant de descobrir nous indrets dins i fora del país. Amant de riure. Amant de la seva feina. Amant del bon beure, dels bons àpats i també dels "caliquenyos". Amant del cant, a primera fila assegut amb La Lira i La Coral. I, Amant per damunt de tot de la vida. Tot un artista! Així és el Sindo. ■

Sant Cugat terra de vinyes. Fa 70 anys que un nou vi fou concebut, d'una collita sense precedents, dons nasqué igual que ho fera l'imperi de Jaume I, de la unió de la mar d'Eivissa i de terres endins d'Aragó, a la cosmopolita ciutat de Barcelona.

Notes de cata: Així no es d'extranyar que aquest vi sigui sobretot irrepètible al paladar, plusquanperfecte en forma, doncs no coneix el treball a mitjes. Ultraenèrgic de cos, dons no coneix el descans si queda algo pendent, com les arrels d'una vinya centenaria, impossible d'arrencar per més tormentes que l'atiin. De viu color de sang amb un cor immens, tant gran que no concep la vida sense passió absoluta, ni ànima interessant a la que no donar una sincera abraçada de Benvinguda. Ens vam conèixer als 15 anys a la parròquia, èrem "minyons de montanya". Ja llavors era molt divertit i amb molts projectes. Estudiava i treballava desde els 14 anys. Trobava temps per tot: jugar a futbol (li deien "correcaminos"), a tennis i universitari al torn de nit, mentre pel matí treballava a la companyia d'assegurances (CAP, mes tard a FIATC. i ARESA). D'intuïció superdesenvolupada, dots d'organització, entrega i motivació així com devorador de cultura i formació de toda mena. Als 23 anys ja vàrem formalitzar la nostre relació (com es feia abans), i als 26 anys quan va acabar la carrera d'econòmiques i actuari de assurances, ens vam casar. D'esperit inquiet i ganes de col·laborar amb la societat, es manté actiu en diferents associacions culturals: L'Aula de Extensió Universitària, Col·legi d'Economistes, Col·legi d'Actuaris, Federació Coros del Clave, etc, i esportives com al Club Junior de Sant Cugat. Apassionat de la música, ha cantat a diverses corals, i tingue sempre predilecció per el Cor de la Lira. Al febrer de 2013 va entrar a la LIRA de la mà del seu amic Pepito Gómez. Les cançons tradicionals li recordaven la seva infantesa pel seu pare, que tambe fou Dels Coros d'en Clavé de Barcelona. Al no haver estudiat solfeig, va inventar un mètode per poder cantar sense equivocar-se: "els colors", per aquest motiu els companys carinyosament li diuen "COLORINES". En aquesta etapa de la seva vida, sempre diu que es molt feliç i se sent molt realitzat. Tant orgullós dels tres fills (Joan Pere, Oriol i Cesc), com de les nores (Cris, Adriana i Nayibe) i els nets l'omplen d'alegría (Aran i Roc) restant a l'espera a tenir una altre neta al mes d'abril. S'estima Sant Cugat, i està encantat de poder participar en les seves tradicions. ■

DE LA LIRA FRANCESC PLANELL JALÓN

Per Montserrat Ceró

Nasqué a barcelona, l'any 1948. Viu a sant cugat des del 1992. Economista i actuari d'assegurances

DE LA LIRA JORDI FRANQUESA I FLORENÇA

Per Maria Fraquesa

Neix a Sant Cugat l'onze de desembre de 1930 al carrer Major, a la mateixa casa on encara hi viu

Neix a Sant Cugat l'onze de desembre de 1930 al carrer Major, a la mateixa casa on encara hi viu. Va anar a l'escola Azqueta, on va fer grans amistats com l'Eugeni Canas, en Xavier Azqueta i altres cantaires de La Lira. Després va estudiar Peritatge Mercantil i va treballar a Tints Swert (La Pelleria), Alberto Vela, S.A. i Magepsa. Més tard, i juntament amb la seva esposa, la Mercè Oller, van regentar l'establiment Jordi Llibres i Papers, al carrer Santiago Rusiñol. Una afable papereria on, durant més de 30 anys, la gent del poble hi va trobar un entranyable acolliment per part de la Mercè i el Jordi. Del seu matrimoni amb la Mercè, van néixer sis fills als quals s'han dedicat plenament i han estat sempre la seva prioritat. Li agrada la lectura, la música, el teatre, la muntanya i fer excursions. Ja amb la família, i quan els nens eren ben petits, aprofitaven el dia de festa de la botiga per anar a descobrir pobles de Catalunya. Se li pot preguntar qualsevol cosa, que del poble més petit alguna cosa en podrà explicar. No és un gran gourmet, però això sí, els ronyons al xerès i els peus de porc que li preparava la Mercè amb tant d'amor el tenien bocabadat. En Jordi és una persona afable, tranquil·la, fidel i conseqüent amb les seves idees i principis. Junt amb els seus amics de sempre, l'Eugeni Canas i el Xavier Azqueta, estaven al darrere de moltes manifestacions culturals del poble. Es pot dir que és un home que estima Sant Cugat. Sempre ha estat present en l'àmbit cultural i associatiu del nostre poble. Ha estat soci actiu del Club Muntanyenc durant tota la seva joventut, molt aficionat a la muntanya i a l'esquí de fons i actualment és un dels socis més antics de l'entitat. Soci també de l'Esbart Sant Cugat, Bastoner des de 1945 a 1950, vocal de la Junta de l'Assemblea Local de la Creu Roja, President de la Unió de Botiguers durant molts anys i des de sempre molt vinculat i participatiu a la Parròquia del poble. Sota la direcció de Manel Farrés anava a ballar ballets i feia teatre juntament amb una colla de joves de Sant Cugat. Va ser un dels fundadors de l'Agrupació Teatral Maragall, companyia amateur de teatre. A 17 anys va començar a cantar a la Lira, a més de ser membre fundador de l'Orfeó Sant Cugat i membre durant molts anys de la coral del Club Muntanyenc. Com a regidor del nostre Ajuntament ha passat per les carteres de Comerç, Relacions Institucionals, Ensenyament i finalment Cultura. Cal destacar que mai ha estat capdavanter, però sí que podem estar segurs que sempre ha estat al darrere, fent feina i estimant Sant Cugat i a la gent que hi viu. De fet, la gent del poble el va triar perquè fos el primer caparrot de Sant Cugat. Ara, als seus 87 anys i amb la feina feta, viu tranquil i gaudeix de tot allò que l'envolta, de la família, dels amics i de la gent de Sant Cugat que tant se l'estima. ■

L'Andreu Riba va néixer a Barcelona l'any 1944 sent el petit de dos germans. Fill d'en Josep i la Carme, vivien al barri de les Corts, on els seus pares regentaven un "colmado". Va ser el 5 de gener de 1951, quan la família es trasllada al barri de Sant Domingo a Sant Cugat per instal·lar-se i engegar un negoci avícola. El canvi que li suposa és gran, passar de viure a Barcelona a fer-ho a Sant Cugat, quan aquesta només compta amb uns 7000 habitants i és completament agrícola, li suposa un gran cost d'adaptació cosa que el marcarà. Sort que comença l'escola i coneix gent que l'ajudaran fer-ho més amè. Els seus inicis són a l'escola Roqué, amb el Sr. Massip de professor. Allà coneix el que serà un gran amic durant tota la vida, en Manel Moreno, cantaire veterà de "La Lira". De més gran, continua la seva formació a Barcelona, a l'Escola Industrial on fa el peritatge avícola i amplia els seus coneixements de francès a l'acadèmia Berlitz, i és allà on coneix la Dolors, la seva parella fins a dia d'avui, i d'això ja en fa 51 anys! Continuar gestionant el negoci familiar és el que s'espera d'ell, i tot i que les seves aspiracions van cap a d'altres camins, com l'art, el dibuix, la decoració i el teatre, ha d'assumir aquesta obligació, deixant relegades les seves aficions al poc temps d'oci que li deixa el negoci de la família. Tot i així, aprofita el temps lliure per rebre classes de dibuix per anar creant i polint el seu propi estil, i aconsegueix exposar per primera vegada al seu poble l'any 1971. És en aquesta dècada que, juntament amb Ramon Pros, creen "Amics de Sant Cugat" entitat que organitzava aleshores el concurs de Pintura Ràpida, i d'altres activitats culturals i artístiques pel poble. Gran amant del teatre, de la música clàssica i sobretot de l'òpera, aprofita la jubilació per disfrutar de tots aquests moments, com anant a exposicions amb la Dolors i un grup d'amics amb qui comparteix neguits culturals. Tot i això, de les coses que més il·lusió li fa és el seu abonament al "Gran Teatre del Liceu" i gaudir d'una bona òpera. Pare d'un noi i una noia, i avi de tres nets, és molt feliç preparant un arròs els diumenges per tenir-los a tots junts i poder fer grans sobretauls. El Pirineu Català, i més concretament el Pallars és el lloc on es desplaça sovint per a oxigenar-se, on hi té "Ca la Tona", (nom carinyós amb el que sempre anomena la Dolors). Aquest racó representa per a ell amics, família, poble, gent, Festes Majors, excursions, inspiració i tants bons moments que fan que qualsevol excusa sigui bona per passar-hi uns dies. Animat pels amics cantaires i la família, un cop jubilat, decideix incorporar-se a la gran família de "La Lira". Ha estat un gran encert poder gaudir d'aquests moments tan especials d'assajos, de reptes, de Pasqües, de paelles, de Centenaris, de música, de recitals, de concerts, i de tants bons moments que el fan sentir-ser molt orgullós de poder pertànyer a aquesta fantàstica Coral.

DE LA LIRA ANDREU RIBA

Per Dolors Viñas
i Blanca Riba

Va néixer a Barcelona l'any 1944 al barri de les Corts, on els seus pares regentaven un "colmado"

DE LA LIRA PEPE GÓMEZ

Per Lida de Haas

Va tenir una
infantesa
feliç conegut
en el barri
per les seves
bretolades

Va néixer l'1 de gener a Barcelona el 1945 de mare nascuda a Màlaga i pare nascut a Extremadura, però que des de ben petits van anar a viure, amb les seves respectives famílies, a Barcelona. Quan els seus pares es van casar van viure a la zona del Poble Sec i, juntament amb els avis, va tenir una infantesa feliç conegut en el barri per les seves bretolades. Quan era jovenet va estar aprenent diferents oficis: mecànic, joier, fins arribar a ser un "jefazo" al Corte Inglés, gràcies a la seva capacitat comercial i el bon tracte amb els clients. El seu nom és José Manuel, però alguns el coneixen com "Pepito", altres com "Pepe" i per la seva família "el abuelete" tot i que moltes persones, no familiars, també l'anomenen així. La seva panxeta i el seu somriure, dóna molta tendresa i fa que sigui un "abuelete" per a molts. Quan era jovenet, la seva bellesa no va passar desapercebuda i va fer d'extres en diferents pel·lícules i òperes. Li agradava molt el culturisme, fins i tot va guanyar un premi i, si t'ensenya fotos d'aquella època, veuràs que majoritàriament estava ensenyant els músculs demostrant la seva força. Va ser també durant un temps aventurer que li va portar fins a Holanda per treballar i viure altres experiències. Però ja sigui pel fred, com estar lluny de la seva família va provocar que tornés al seu país, tot i que la cosa més valuosa que va tenir d'aquella experiència va ser una dona holandesa rosa i alta, anomenada Lida, que des d'aquell moment va ser la seva companya d'aventures deixant la terra de les tulipes. Què dir d'ell que no coneixeu ja...és una persona molt sociable i si es troba en un carrer, en pocs minuts, pot conèixer el barri sencer i, a més a més, començar amistats entranyables. És un amant de la fotografia, tant, que ha arribat a fer fotos a les fotos! Li encanta la música i el cantant que ha adorat des de la seva joventut és Pepino de Capri. Pot cantar-te totes les cançons i no es cansarà mai d'escoltar-les. Li agrada molt la poesia i és comú que en moltes festes reciti alguna creada per ell mateix. També diu molts acudits i riu tant quan les explica, que, tot i que algunes no facin gràcia, t'encomana el seu riure. Sempre li ha agradat tocar la guitarra i sovint, quan hi havia visites a casa, cadascú rebia un instrument diferent i, com si un director d'orquestra es tractés, realitzava veritables concerts. Ha sigut l'animador de les festes, el "relaciones públicas" de la família i ja sigui cantant, tocant la guitarra, fent fotos, segur que no t'oblidaràs pas d'ell. També li agrada molt dibuixar i si vas a casa seva et podrà ensenyar molts dibuixos fets per ell i si et quedes més temps, pot ser que et canti part del seu repertori amb el seu teclat: O sole mio, Ti voglio bene assai, entre d'altres. Com estem a l'era digital, si et fixes bé, veuràs que no es separa de la seva Tablet. Ha après les coses bàsiques per, lògicament: fer fotos, escoltar cançons a You Tube i enviar correus... tot una màquina el abuelete! Ara bé, encara ha d'aprendre a passar les fotos a l'ordinador i, la seva neta Giulia, és l'encarregada de fer aquesta tasca laboriosa. Com bon cantaire que és, quan era jove, va començar a cantar amb la Lira, però, malauradament, per la seva feina ho va deixar, fins que amb la seva jubilació va poder tornar a allò que més li agradava, cantar en una coral de primera, al voltant de persones entranyables que fan que aquesta experiència sigui sempre inoblidable. Ensenya sempre amb orgull tots els llocs on la coral La Lira ha participat i explica sempre anècdotes de totes aquestes experiències que fan que el que l'escolti acabi estimant també aquesta coral. Creiem que amb aquestes paraules podeu conèixer una mica més a una persona encantadora, que segur ha conquistat el vostre cor, com ha conquistat el de la seva família. ■

Va néixer l'any 1952 a Sant Cugat a la masia de Can Villà, avui enderrocada, on pares i avis paterns portaven la masoveria, on va viure envoltat de vaques, gallines, sembrats, ... fins que als 7 o 8 anys es van traslladar al carrer Girona. Durant la seva infantesa va exercir d'escolanet al Col·legi Santa Isabel, regentat per a les germanes Franciscanes, però això no durà massa temps perquè durant la missa no parava quiet, provocant el riure de les germanes i, com a conseqüència, el van aviar. Va estudiar al col·legi de La Roqué fins als 14 anys que va començar a treballar a la ferreteria Oristrell. L'any 1983 amb 4 socis més van fundar la ferreteria el Pont de la qual se n'ha jubilat aquest 2017. És una persona molt honesta, inquieta i engrescadora en totes les activitats que fa, que son moltes. A finals dels anys seixanta va començar a cantar a La Lira, però no va poder tenir una continuïtat per excés d'activitats. Una de les activitats més importants en que ha col·laborat i amb un grup de gent molt treballadora, ha estat la Marxa Infantil, de la que va ser responsable des del 1969 fins a finals dels 90s. Ha participat en l'organització de la mitja Marató de Sant Cugat, a la comissió de la Festa Major, a l'organització de la Festa de Tardor, les jornades Nadalenques,... Ha anat empalmant de comissió en comissió al llarg de l'any. És un enamorat de Sant Cugat, especialment del Monestir i de la serra de Collserola, on hi va sempre que pot. De ben petit coneixia perfectament tots els indrets, ja que hi anava amb els seu pare i els seus germans a buscar bolets i molsa per Nadal, aquesta darrera per vendre a la plaça de la Catedral de Barcelona. És molt aficionat a córrer, participa a la Marató de Barcelona, la mitja Marató de Sant Cugat i altres curses al llarg de l'any com per exemple la Jean Bouin, la Sant Silvestre,... També fa esquí de fons, aquest darrer any ha fet la Marxa Beret. Arran del 125è aniversari de La Lira, es va tornar a reincorporar, i la veritat, es que hi disfruta d'allò més. És encara molt vital i entusiasta a l'hora de comprometre's a organitzar coses pel seu estimat Sant Cugat, com per exemple, el 20è. aniversari de l'atac vandàlic al Pi d'en Xandri, la cavalcada dels Reis Mags i l'arrossada de la Festa Major. Està casat amb la Neus des de fa 41 anys i té dos fills: En Bernat i l'Adrià, i una jove la Georgina i dos nets preciosos: l'Àreu i l'Aran als qui estima molt. ■

DE LA LIRA PEPE PROS

Per Neus Torres

Va néixer
l'any 1952 a
Sant Cugat
a la masia de
Can Villà, avui
enderrocada,
on pares i
avis paterns
portaven la
masoveria

DE LA LIRA XAVIER GRAU

Per Queralt Simeon
Corominas

El 2012 va ser pare per primer cop del Jep i, dos anys més tard, va tenir la Mont. Amb ells comparteix l'estima, la música i la natura.

Nascut el 1978 a Barcelona, ha viscut i crescut a Sant Cugat del Vallès seguint la saga de Cal Magarola. Ha rebut els gens artístics familiars i els ha transformat en dissenys amb firma pròpia. A més, la música sempre l'ha acompanyat i és baríton de La Lira des del 2010.

Santcugatenc de soca-rel, el Xavier, o Xavi, és l'amic noble que no té mai un 'no' per resposta.

Nostàlgic del poble de Sant Cugat, sempre busca raons per conèixer i gaudir del nostre municipi: els espais com la plaça de Barcelona o els camins de Can Bell el transporten en altres mons i somia poder recuperar el sentiment de pertinença d'un poble que ha crescut massa ràpid.

La cultura i les tradicions són per a ell l'ordit més especial de la trama de Sant Cugat, motiu pel qual s'ha llançat a formar part del cor, espai on pot gaudir de la música, l'amistat i les tradicions.

Des de ben jovenet ha tocat la bateria i ha tingut els seus grups de música: des dels Telefunk, passant pels Shitting Milks (ep!, amb qui va guanyar un Sona 9) i evolucionant fins a La Lira! S'ha revolucionat: primer tocava als galliners dels avis, després al local d'assaig dels pares i ara ha ocupat els carrers de Sant Cugat amb cançons de Pasqua!

Tot i semblar un analògic enamorat del passat, és un apassionat de la tecnologia, sobretot la que du la firma de l'Steve Jobs, és a dir, és un fanàtic dels aparells Mac: hi ha qui diu que els hi parla i tot!

Amb dos anys de diferència, ha estat pare del Jep i la Mont, els dos petits que han revolucionat la seva família. Acompanyar-los en la creixença amb amor és el pa de cada dia i, a més, apropar-los a la natura a través de l'excursionisme i els seus valors és una altra de les passions. Ah!, i aquest hivern ha iniciat l'esquí nòrdic i el Xavi ja és tot un figura que patina per les pistes de la Cerdanya! ■

ACTIVITATS

27 FEBRER

VILASSAR DE DALT

EL MÓN DE L'ÒPERA

26 de febrer 2017 - 19h

ORQUESTRA SIMFÒNICA SANT CUGAT

Soprano: Begoña Alberdi

Cor: Coral La Lira de Sant Cugat, Director Eloi Jover

Concertino: Geert Krosenbrink

Director: Josep Ferré

REPERTORI

1a Part

MOZART, Wolfgang Amadeus
(Salzburg, Alemanya 1756 - Viena 1791)
Obertura de La Flauta Mágica

BELLINI, Vincenzo
(Catania, Itàlia 1801 - Pòstum, França 1835)
Casta Diva de Norma, amb la soprano Begoña Alberdi i la Coral La Lira

WAGNER, RICHARD
(Leipzig 1813 - Veneçia 1883)
• *Obertura Rienzi*
• *Cor Peregrins de Tannhäuser*, amb la Coral La Lira

BIZET, Georges
(París 1838 - Bougival 1875)
Obertura i Habanera de Carmen, amb Begoña Alberdi i la Coral La Lira

2a Part

ROSSINI, Gioachino
(Pesaro, Itàlia 1792 - París 1868)
Obertura de Guillem Tell

DONIZETTI, Gaetano
(Bergamo, Itàlia 1797 - Bergamo 1848)
Chacun le sait de La Fille du Régiment, amb Begoña Alberdi i la Coral La Lira

PUCCINI, Giacomo
(Lucca, Itàlia 1858 - Brescia 1924)
• *La tragedia, de l'òpera Le Villi*
• *O mio bambino caro, de Gianni Schicchi*, amb Begoña Alberdi

VERDI, Giuseppe
(Le Roncole, Itàlia 1813 - Milà 1901)
Va Pensiero de Nabucco, amb la Coral La Lira

COMENTARI: L'aparició de l'òpera representà un trencament en la història de la música. Són noves maneres de comprendre l'harmonia, el ritme i el tractament de la paraula en relació amb la música. El món de l'òpera ha inspirat moments musicals de gran bellesa i profunditat.

Amb la col·laboració de la soprano Begoña Alberdi i del cor d'homes La Lira, els presentem un concert emotiu, brillant i espectacular amb els més famosos fragments dels grans compositors del gènere.

BEGOÑA ALBERDI

Soprano

TRAJECTÒRIA PROFESSIONAL (RESUMIDA)

Begoña Alberdi és una soprano polifacètica i actriu-cantant, amb una destacada carrera tant al món de l'òpera com en el del teatre més rupturista i innovador.

Realitzà els seus estudis al Conservatori del Liceu, perfeccionant més tard tècnica i interpretació amb Juan Oncina, Enedina Lloris i Mirella Frank.

Va començar la seva trajectòria després de guanyar, el 1989, el Concurs Internacional de Cant Julián Gayarre de Pamplona, el Concurs Nacional per a cantants d'òpera Eugenio Marco i, durant dos anys consecutius, la Marató per a Noves Veus organitzat per l'Orquestra de Cambra de Catalunya.

Qualificada per la premsa com "un instintiu animal escènic", Begoña Alberdi presta el seu temperament i la seva profunda vocació artística a montatges que li permeten desenvolupar un potencial que en els últims anys ha començat a transmetre als seus alumnes, cada vegada més nombrosos.

Les seves inquietuds teatrals la van portar a estar lligada durant anys a grups teatrals, combinant aquests compromisos amb actuacions en les temporades operístiques del Teatre del Liceu, del Real de Madrid, del Euskalduna de Bilbao o de l'Òpera d'Oviedo, interpretant els més variats personatges d'un ampli repertori.

JOSEP FERRÉ I ROVIRA

Director titular de l'orquestra

TRAJECTÒRIA PROFESSIONAL (RESUMIDA)

Nascut a Nulles (Tarragona), Realitzà els estudis musicals al Conservatori Superior de Música de Barcelona, on va obtenir els premis d'honor de flauta travessera i de piano. Al mateix Conservatori, estudià direcció coral i instrumental amb els mestres Enric Ribó i Antoni Ros-Marbà. Posteriorment ha fet cursos de perfeccionament amb Michel Corbuz, Pierre Cao, Lutz Holtz, Rosalyn Tureck, Monique Dechaussades i Thierry Fischer.

Ha actuat a diferents llocs de festat, així com al Teatre Parnasse de París, a la Televisió Belga i a la Setmana Catalana a Berlín. Cal esmentar l'actuació que va dirigir al Teatre Beaudou de Lausanne (Suïssa), on es va estrenar la seva obertura per a cobla *Homenatge a Pau Casals*.

Ha col·laborat amb el Gran Teatre del Liceu com a director de cors. Darrerament ha dirigit *Petrushka* de Stravinski, el ballet *El llac dels cisnes* de Txaikovski amb Angel Corella i la seva companyia de ballet clàssic i *El Peixador* de Pau Casals, la *Novena Sinfonia* de Beethoven i l'òpera *Cavalleria Rusticana* de Mascagni.

A l'apartat de compositors catalans, ha dirigit i estrenat obres de J. A. Amargós, P. Badagil, M. Blancard, S. Brotons, J. Carbonell, P. Casals, A. Cobi Grau, E. Fokart, V. García Aón, J. Garriga, A. Guinovart, R. Lamote de Gignon...

SOCIETAT CORAL LA LIRA DE SANT CUGAT

La Societat Coral La Lira fou fundada l'any 1882, de seguida va formar part de l'Agrupació Eulèrsepe de Cors de Clavé, amb la voluntat d'agregar-se amb tots els Cors de Catalunya. Des de 1950 és membre de la Federació de Cors de Clavé. En els primers temps fou dirigida, amb només 17 anys, per Lluís Millet, fundador i director de l'Orfeó Català. Molt vinculada a la Vila de Sant Cugat, ha fixat la seva seu a diferents indrets, fins que en el 1971 es va ubicar al Club Muntanyenc. La Societat Coral La Lira no solament ha fomentat la cultura, col·laborant en els principals actes associatius i musicals del nostre poble i país com el Fòrum de les Cultures

o la Trobada Internacional de Cors d'Home (per esmentar les més recents), sinó que, a més, ha preservat les tradicions catalanes, tot cantant les Caramelles en les diades de Pasqua de Resurrecció per carrers, places i masies. La Societat Coral La Lira està formada per homes, majoritàriament santcugatencs i d'altres indrets que dediquen els seus estorços a aprendre i cantar. Des de 1943, i fins al seu trasllat fou dirigida pel mestre Xavier Arqueta, prenent el relleu el mestre Andreu Pecosens. Actualment i des de 2006 és dirigida pel mestre Eloi Jover.

L'ORQUESTRA SIMFÒNICA SANT CUGAT (OSSC)

Creada l'any 1990, l'OSSC ha realitzat més de 500 concerts al Teatre Auditori de Sant Cugat, seu de l'orquestra, i a altres escenaris del país com el Palau de la Música Catalana, el Gran Teatre del Liceu, el Palau de Congressos de Catalunya, l'Auditori de Barcelona, Santa Maria del Mar i al temple de la Sagrada Família. El concert més multitudinari de l'OSSC el van fer l'any 2003 amb el tenor Josep Carreras al Palau Sant Jordi de Barcelona davant de 20.000 espectadors. El repertori de l'OSSC és molt ampli, interpretant diferents estils

com el jazz, la música popular, l'òpera, el ballet, la música contemporània i el repertori simfònic universal. L'OSSC ha actuat sota la direcció de S. Brotons, J. A. Amargós, D. Appert, D. Jiménez, D. Gil i P. Herbolzheimer. Darrerament ha treballat sota la direcció d'A. Ros-Marbà, de G. Paikarov amb la piano solista A. Fujiki i den J. Picconelli amb A. Guinovart com a piano solista. El fundador i director titular de l'orquestra és el mestre Josep Ferré.

Dintre del cicle temporada clàssica, el Teatre Auditori de Vilassar de Dalt va programar pel 26 de febrer, el Concert EL MON DE L'ÒPERA dirigit pel Mestre Josep Ferre, en el que hi varen participar L'Orquestra Simfònica Sant Cugat, la soprano Begoña Alberdi i la Societat Coral La Lira.

El Concert amb un repertori d'obres de Mozart, Bellini, Wagner, Bizet, Rossini, Donizetti, Puccini i Verdi va tenir lloc en el Teatre Auditori LA MASSA de la població de Vilassar de Dalt, amb una capacitat de poc més de 400 localitats, que molts dies abans, ja s'havien exhaurit.

Pel que respecta a la nostra participació, val a dir que des de molt abans de Nadal, varem començar a treballar, puix l'Eloi creia que el repertori requeria

d'un treball intens per estar a l'alçada del repte de col·laborar amb l'Orquestra i acompanyar a la soprano en la seva actuació.

Però anem a pams per explicar com va anar la jornada: A quarts de cinc de la tarda varem sortir els tres autocars de Sant Cugat: Un amb els cantaires de La Lira, l'altre amb familiars i amics, i el tercer amb els membres de l'Orquestra també amb els corresponents amics i familiars. En poc més de mitja hora varem arribar a Vilassar.

El primer que varem fer tot just arribar va ser, sota la batuta de l'Eloi, veure com ens situàvem a l'escenari i assajar les entrades i sortides, per la dificultat de moure'ns en el poc espai que teníem.

Dalt de l'escenari érem
entre musics i cantaires,
prop d'un centenar de
persones disposades a xalar

Amb paciència disciplina i imaginació ens en varem sortir.

Tot seguit, una mostra de so i veus amb el Mestre Ferré, i fins a quarts de set, esbarjo per tothom, que uns van aprofitar per retrobar-se amb la família i d'altres per veure el Barça per la "tele" en un bar del costat.

El concert, programat per a les set de la tarda, va començar amb una mica de retard, donades les dificultats d'acomodar a tot el públic que omplia de gom a gom el petit però magnífic teatre.

Dalt de l'escenari érem entre músics i cantaires, prop d'un centenar de persones disposades a xalar i fer passar una gran tarda a tothom com així creiem que va ser.

La primera interpretació a càrrec de l'Orquestra, dirigida com tot el concert pel Mestre Ferré, va ser l'obertura de la Flauta Màgica de Mozart. La següent, ja amb la soprano Begoña Alberdi, i acompanyament del Cor, Casta Diba de l'òpera Norma de Vincenzo Bellini.

A partir d'aquí una peça que ens feia molta il·lusió cantar: El Cor dels Vells Pelegrins de Tanhäuser de Wagner, que tanta relació té amb la vida d'en Clavé, i ja per acabar la primera part del Concert, Obertura i Havanera de Carmen de Bizet, amb el Cor de La Lira acompanyant la magnífica interpretació de la soprano, que va fer que el públic anés al descans amb les pulsacions a cent.

La Segona part va començar amb l'obertura de Guillem Tell de Rossini, La Fille du Regiment de Donizetti, O mio Babino caro amb una gran interpretació de Begoña Alberdi, i per acabar la programació, La Lira amb l'Orquestra Simfònica, amb el sentiment d'estar vivint una tarda plena d'emocions, va cantar Va Pensiero del Cor d'esclaus de Nabuco de Giuseppe Verdi.

Fins aquí el que estava previst, però varen ser tantes les emocions que varem generar i captar, que al cap de deu minuts d'aplaudiments, varem tornar a sortir a escena, per rematar definitivament el Concert, interpretant entre tots el Brindisi de La Traviata. Com mancava un tenor per respondre a les incitacions de la soprano, el company Vicenç Oteros, formant parella amb la Begoña Alberdi va oferir-se i va brillar a gran alçada.

Cap a quarts d'onze tornàvem a Sant Cugat molt cofois i amb el pensament de que aquest camí que estem fent de la ma de l'Eloi ens farà estar més compromesos amb la feina i ens farà ser més bons cantaires.

No volem, però, tancar aquesta crònica, sense fer un agraïment explícit a tots els familiars i amics que ens varen voler acompanyar i que feu que des de l'escenari sentíssim la seva escalfor. També una felicitació enorme al company Vicenç Oteros, per la seva gran interpretació. ■

Varen ser tantes les emocions que varem generar i captar, que al cap de deu minuts d'aplaudiments, varem tornar a sortir a escena

GUARDÓ MUNICIPAL

Aquest no ha estat un acte propi de La Lira, però donat la importància del fet, hem decidit incloure'l com una actuació més dins de la memòria.

El dia 28.11.2016 a La Lira – entre d'altres tres entitats centenàries- ens va ser concedida la medalla d'Honor de la Ciutat, en reconeixement a la nostra trajectòria.

Aquest reconeixement es va formalitzar el 6 de Març al llarg de la Gala de lliurament dels premis Sant Cugat. Estàvem cridats a l'Auditori junt amb les altre dues entitats per rebre el guardó que ens distingia pel nostre valor social i caràcter cohesionador al llarg de la història de la Ciutat.

L'acte en un Auditori ple com un ou, presentat per Marina Romero i Jofre Llompart, va començar a 2/4 de vuit de la tarda, i va estar presidit per l'Alcaldessa, Mercè Conesa, amb altres autoritats. Va començar amb l'himne de la Ciutat, a càrrec d'Àlba Haro (violoncel), i el cos de Dansa de l'Esbart Sant Cugat.

A continuació, en representació de La Lira, va pujar a l'escenari, el President Josep Garrell, el Vicepresident Antoni Gomez i el Director Eloi Jover, per rebre un guardó que ens omple d'orgull, doncs hem de recordar que es va

atorgar per unanimitat del Consistori en reconeixement a la feina feta al llarg de 135 anys.

En el seu parlament, el president va fer un petit repàs de la història de La Lira i també va tenir unes paraules d'agraïment pels qui ens han premiat i per la gent que sempre ens ha fet costat.

La Gala va continuar amb els actes previstos, embolcallats tota la nit per l'actuació de l'Esbart Sant Cugat, amb la col·laboració de Tallers de Músics.

A continuació lliurament de Premis Ciutat de Sant Cugat 2016, i lliurament del Premi Extraordinari a càrrec de la Alcaldessa, que va ser qui va cloure l'acte, amb una al·locució en la que va agrair a totes les persones, Entitats i col·lectius finalistes, la seva gran tasca, i en general a tot el teixit social, que fa possible que la nostra Ciutat, en surti reforçada.

Per a La Lira, creiem que va ser un dia gran (per recordar per sempre), però també per no perdre la perspectiva de que hem de seguir treballant per créixer al ritme que creix la nostra Societat, cada cop més diversa, com es va fer palès en aquesta Gala.

Gràcies.

Ens va ser concedida la medalla d'Honor de la Ciutat, en reconeixement a la nostra trajectòria

16i 17 D'ABRIL
DIUMENGE I DILLUNS DE PASQUA
CARRERS DE SANT CUGAT

CARAMELLES

Com cada any, amb l'arribada de la Pasqua, les caramelles omplen de so i de festa els carrers i places de San Cugat

per Josep Maria Canas
(1948-2017)

Com cada any, amb l'arribada de la Pasqua, les caramelles omplen de so i de festa els carrers i places de San Cugat. És la nostra Festa Major particular de La Lira. Es quan, incansablement, des del Mercat Vell comencem la nostra rua per tot el poble deixant la petjada de la nostra alegria amb els nostres cants. Donant la benvinguda de la primavera a tots els nostres conciutadans amb un esclat de joia, entusiasme i emoció.

Enguany els dies 16 i 17 d'abril i amb un sol radiant el dos dies, cantàrem a des de Cal Caballu, passant per la Llar d'avis, per casa la Rosa, per casa d'en Miquel Garrell, avinguda de Cerdanyola i a la plaça d'Octavià, fins fer la parada obligatòria a la Llotgeta on de la sortida de missa ens esperen un munt de gent per escoltar un petit concert com cada any. Després d'aquí, l'Ajuntament, Cal Buscallà, Cal Troyano i les finques de

cada any fins acabar a Cal Miñarro on ens esperen les delicioses patates al caliu amb allioli i embotits, i per postres els flams exquisits de l'Ana Mari.

El dilluns de Pasqua l'iniciem a Cal Troyano amb un esmorzar de costellada, per després anar a Cal Boldú. Tornem a recórrer els carrers de Sant Cugat fins arribar al migdia. Llavors pausa fins a les 5 de la tarda on comencem el nostre recorregut a la Plaça Lluís Millet, davant del seu monument.

A partir d'aquí seguim la nostra via pel carrer de Valldoreix, Plaça dels Desmais. Quatre Cantons fins arribar a la Plaça del Monestir. En tot aquest recorregut cada cop més gent ens seguia fins arribar a la plaça. Allà els hi oferim de nou un petit recital fins acabar al monument d'en Clavé, on fem el comiat fins l'any que ve amb L'Empordà i Som Catalans. ■

Donant la
benvinguda de
la primavera a
tots els nostres
conciutadans
amb un esclat de
joia, entusiasme i
emoció

Amb un sol radiant
els dos dies, cantàrem
des de Cal Caballu,
passant per la Llar
d'avis, per casa la Rosa

Llar d'Avis Santa Rosa

Casa de la Rosa, esposa de l'expresident Francesc Ribes

Entrant a casa d'en Miquel Garrell

A la sortida de missa
ens esperen un munt de
gent per escoltar un petit
concert com cada any

Cal Senyors Ollé

Cal Miñarro

El dilluns de
Pasqua l'iniciem a
Cal Troyano amb
un esmorzar de
costellada

Gelateria Joan Pros

Tornem a recórrer
els carrers de Sant
Cugat fins arribar al
migdia

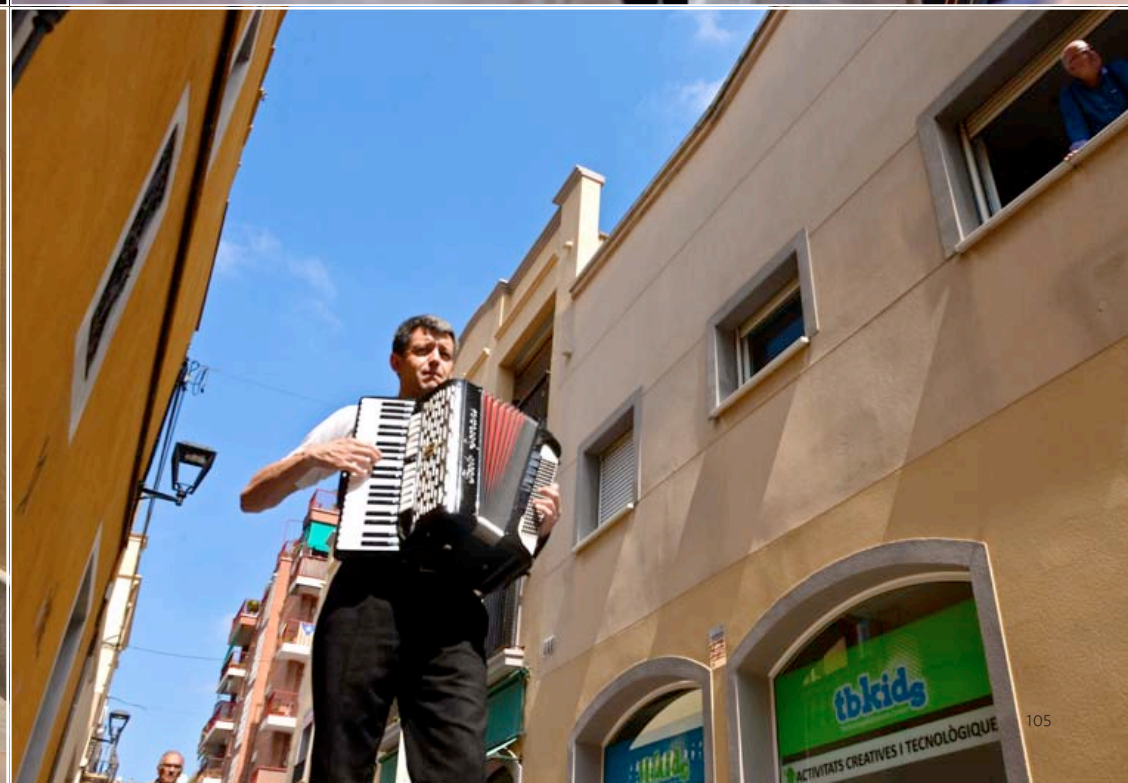
A Cal Xavier Azqueta

Cal Garrell

Cal Tartraner

Cal Sivilla

Can Trabal

En tot aquest recorregut cada cop més gent ens seguia fins arribar a la plaça

Oferim de nou un petit recital fins acabar al monument d'en Clavé, on fem el comiat fins l'any que ve amb L'Empordà i Som Catalans

PLÀNOL DE LES CARMELLES

DIUMENGE, 31 DE MARÇ

- 1 Plaça de Sant Pere
- 2 Cal Caballu
- 3 Monument a La Lira
- 4 Llar d'Avis Santa Rosa
- 5 Cal Vinyeta
- 6 Estanc Cal Torres
- 7 Porta del Parque
- 8 Plaça Monestir (arbre)

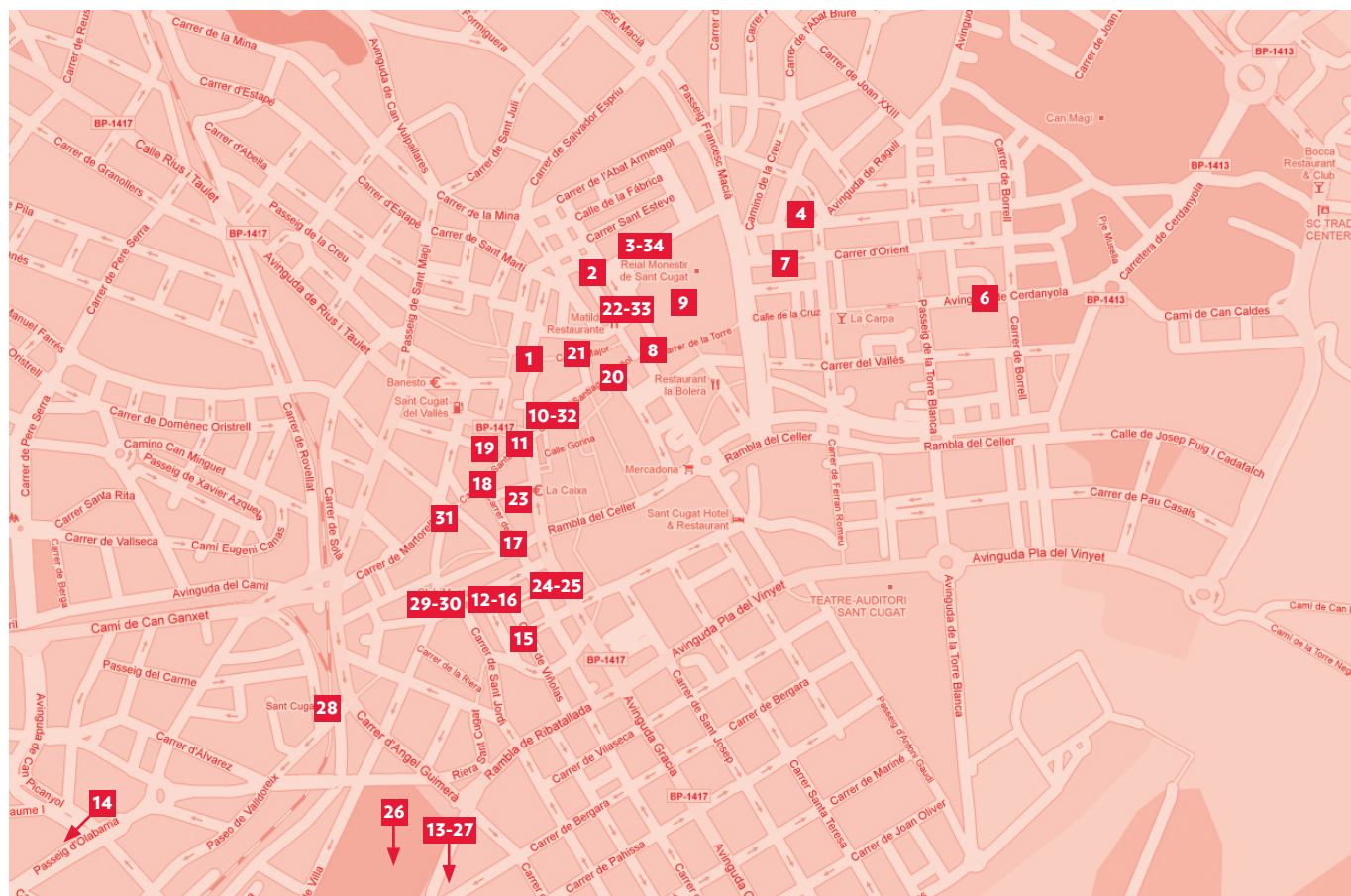
- 9 La Llotgeta del Monestir
- 10 Cal Crispín
- 11 Quatre Cantons
- 12 Plaça de Barcelona
- 13 Can Ollé
- 14 Cal Miñarro

DILLUNS DE PASQUA

- 15 Cal Troyano
- 16 Cal Boldú
- 17 Carrer de Xerric
- 18 Gelateria Pros
- 19 Rambla del Cellar
- 20 Cal Sabat
- 21 Casa d'en Xavier Azqueta

- 22 Plaça d'Octavià
- 23 Cal Garrell
- 24 Cal Troyano
- 25 Cal Tartaner
- 26 Cal Sivilla
- 27 Can Trabal
- 28 Monument a Lluís Millet

- 29 Carrer de Valldoreix i de Sant Antoni
- 30 TOT Sant Cugat
- 31 Plaça del Doctor Galtés
- 32 Quatre Cantons
- 33 Plaça d'Octavià
- 34 Monument a La Lira

CARMELLES CANTADES*

A LA LIRA
A MONTSERRAT
CALA MONTGO
CANÇO DE PRIMAVERA
COBLES MARINERES
DAMUNT LA SORRA
EL LLOP DE MAR
EL MEU AVI
EL SALTIRI DE LA CARDINA
ESPERANT UN MARINER
FLORS DEL VALLES123
GIRONA M'ENMORA
GOIG DE PASQUA
JORN DE PASQUA
JOVENIVOLA
LA DANSA DE L'AMOR
LA FONT DEL ROURE
L'EMPORDÀ
L'HAVANERA DEL VALLES
LA MARE CANTORA
LA MARIA DE LES TRENES
LES NOIES DE LA TORRASSA
LLEVANTINA
MARE VULL SER PESCADOR
NOSTRES CANÇONS
OUS POLLASTRES
OUS POLLASTRES (REDUIT)
PER TU PLORO
SOM CATALANS
SOM A PASQUA
SOTA EL MAS VENTOS
UN CANT FESTIU

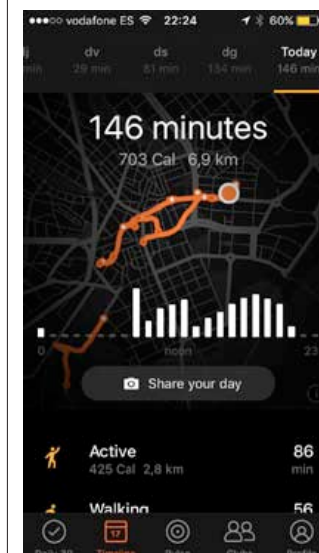
98 CANÇONS CANTADES

LES MÉS CANTADES

1 SOTA EL MAS VENTOS (12)

2 NOSTRES CANÇONS (12)

3 CANÇÓ DE PRIMAVERA (6)

Quilòmetres, temps i calories consumides a Caramelles el Dilluns de Pasqua

* Dades recollides i facilitades per Jordi Farrés

SANT JORDI

Aquest 2017, la Diada de Sant Jordi, ha tingut dues peculiaritats, l'una que en caure en cap de setmana l'Ajuntament ha donat consentiment per plantar les parades tant dissabte 22 d'abril, com diumenge, i l'altra, és que el 23 d'abril, hem estat convidats a les Caramelles del Roser a Sant Julià de Vilatorrada, i, cap allà hem anat.

Però en aquesta crònica ens centrarem al dia de Sant Jordi, doncs la de Sant Julià anirà a càrrec de Sergi Gimenez.

El dissabte, com totes les llibreries, a dos quarts de vuit del matí estàvem "la colla de sempre" a punt per muntar la parada.

Enguany vam decidir que el lema que envoltés tota la parada fos monotemàtic, girant al voltant del Concert en el que varem participar al mes de Febrer a Vilassar de Dalt, convidats per la Orquestra Simfònica Sant Cugat. Portava un doble missatge: informar al públic que no el va poder gaudir, i crear una opinió favorable per poder-lo representar a l'Auditori.

Val a dir que l'exposició del lema s'afegia a les exposicions habituals que fem a la parada: C.D., llibre, memòria, punts de llibre, etc.

El dissabte, a l'hora de muntar la parada,

feia un fred de mil dimonis, però després al llarg de la jornada, va lluir un sol esplendorós, que ens va acompanyar tot el dia.

Diumenge, dia de Sant Jordi pròpiament, el gruix del Cor varem anar a cantar a Sant Julià de Vilatorrada a participar, com ja s'ha esmentat, a l'Aplec Caramellaire, i al llarg del dia, varen restar com a responsables de la parada, en Joaquim Villaronga i la seva esposa Mª Luz, i, al llarg del dia els cantaires que no van poder anar a Sant Julià, varen anar fent torns, per ajudar a al matrimoni Villaronga, en el que fos necessari.

Al tornar de Sant Julià, cap a les set de la tarda, ens varem retrobar a la plaça per a fer la cantada tradicional, davant d'un nombrós públic que ens pot estimular en propers anys a convertir-ho en un petit concert. ■

El dissabte, a l'hora de muntar la parada, feia un fred de mil dimonis, però després al llarg de la jornada, va lluir un sol esplendorós

23 ABRIL

TROBADA DE CARAMELLES DE SANTA JULIÀ DE VILATORTA

per Sergi Jiménez

Enguany el dia de Sant Jordi es presentava com una jornada plena d'actes per la nostra Societat. I és que, a banda del concert de Sant Jordi que habitualment oferim als tardans compradors de roses i llibres al recer de la paradedeta de la Plaça Octavià, es celebrava, pel matí, el 40è Aplec Caramellaire que tenia lloc a la població osonenca de Sant Julià de Vilatorrada. Convidats pels membres de les Caramelles del Roser, per l'alcalde del municipi, senyor Joan Carles Rodríguez i pel senyor Lluís Vilalta, regidor de cultura molt present durant el viatge d'anada a l'autocar, arribarem a primera hora del matí per complir, tant bonament com vam poder, dels dos talls de coca, la xocolata i el vi dolç amb els que varem ser obsequiats.

Posteriorment iniciarem una curta cercavila pels carrers de Sant Julià acompanyats per diverses corals, entre ells els amfitrions que amb la seva vestimenta de gala, portaven uns

bastons florits com si fos la vara d'algun sant que ara no em ve a la memòria. Ens tocà cantar en un encreuament de dos carrers desangelats la cançó Flors del Vallés, i ja sigui pel bon record de la nostra participació tres anys abans, per que vam dedicar la cançó a la vila de Sant Julià o per la qualitat musical que no s'havia sentit fins a les hores, vam rebre la primera gran ovació, que es corroboraria i ampliaria una estona després del concert a l'escenari de la Plaça

Iniciarem una curta cercavila pels carrers de Sant Julià acompanyats per diverses corals

ACTIVITATS

Major. Allà i després d'una bona estona d'espera amb un potent sol d'abril que bandejava el públic irremeiablement cap a la zona d'ombra, varem cantar les peces previstes amb especial menció de la sardana Girona m'enamora, a la qual s'hi va afegir alguns membres del cor Josep Anselm Clavé del Vallespir que des de el backstage donaran una potència a la peça superior a la que ja habitualment li donem nosaltres sols. Ai, si algun dia, a més, tinguéssim cura dels pianos!!

Després de la intervenció del cor local ens dirigirem al dinar on ens serviren una molt ben amanida amanida i una fideuà

que alguns van repetir i fins i tot tripitir. Tot ben preparat i organitzat pels cuiner-xouman-speaker-cantaire del graller rialler que ens amenitzava les poques estones en que alguna cosa s'endarreriria i el servei no era tant diligent. Per últim i després de les entregues del premis, on vam aprofitar per oferir a l'alcalde de Sant Julià alguns dels espectacles extres que hem preparat els darrers anys (cantata, sardanes amb la cobla Sant Jordi, opera...) i que, per ara, no s'han concretat, vam cantar el cant dels adéus. Algun cantaire dels nostres, que porta bigoti i que no diré qui és, ho va fer en polonès. Qui pot ser? ■

Vam rebre la primera gran ovació, que es corroboraria i ampliaria una estona després del concert a l'escenari de la Plaça Major

Varem cantar les peces
previstes amb especial
menció de la sardana
Girona m'enamora

Un altre 1 de Maig
celebrat amb bon rotllo,
bon arròs i en família

1 DE MAIG

L'ARROSSADA DE CALMIÑARRO

Un altre 1 de Maig celebrat amb bon rotllo, bon arròs i en família, però... Quina família! La de La Lira. Enguany érem una vuitantena entre avis, pares, mares, fills, nets i cantaires. Feia goig!

Però com sempre diem: anem a pams. El dia assolellat, la temperatura agradable, i les ganes de treballar per tenir-ho tot a punt. Amb més predisposició que mai, a les 10 del matí, hora acordada per començar els preparatius a casa de la família Miñarro- Belzuz, érem més cantaires i amics que mai (es nota que el Cor es va rejuvenint).

Com cada any, mentre es fa la paella: Vermut per anar fent boca, aquest any acompanyat per una abundosa cassola de cargols cuinats per la Teresa de "Cal Boldú" que va fer les delícies de fins i tot els que no els havien tastat mai.

De l'arròs, no caldria dir-ho, però sí, boníssim. No se com s'ho fa però cada any el Sr. José en sorprèn una mica més. Potser es perquè ha trobat ajudants de cuina de nivell com Pep Gonzalez i Paco Calero?

Després de l'arròs, sobretaula amb cafè i copa, com sempre acompanyats aquest any amb un assortiment de coca i flams amb els que ens va obsequiar l'Anna Mª Belzuz i un cop acomodades les viandes al seu lloc, ens varem anar acomodant davant l'escenari, començava el "Show de Les Lirones" aquesta vegada presentat per Rosa Diaz.

L'espectacle, mai més ben dit, va començar amb una versió de La Font del Gat amb lletra adaptada fent referència a la trobada, acompanyant al piano l'infiltrat Eloi Jover.

A continuació la interpretació d'una petita obra literària de primer nivell La vella Churruca, on una vella adinerada solterona que vol deixar la herència a la seva neboda, una noia sexy i ben plantada. El paper del Notari per donar-hi validesa al traspàs de la herència va ser interpretat per l'infiltrat Lluís Perez Anton. Haurem d'estar amatents en el futur.

A continuació una versió lliure, però que molt lliure de la sardana Llevantina. Val a dir que no l'havien assajat massa.

Per acabar una cançó popular La fadrina va a la font a càrrec de la Coral Les Lirones, i amb els dos infiltrats participant del show.

De tota manera, hagin assajat més o menys, hem d'agrair el seu esforç, doncs es una manera d'enriquir la festa.

Com a punt final de la seva actuació, Les Lirones varen llençar una proposta, que hauríem de recollir entre tots per l'any vinent: l'1 de maig del 2018 organitzarem un HAPPY DAY. Bona idea.

No volem acabar aquesta crònica, sense l'agraïment infinit a la família Miñarro-Belzuz i a tots els cantaires de La Lira cada cop més implicats amb tot el que fem, i als familiars i amics que ens han acompanyat. ■

Érem més
cantaires i amics
que mai, es nota
que el Cor es va
rejoventint

A continuació la interpretació d'una petita obra literària de primer nivell La vella Churruca

27 DE MAIG

MERDA D'EXCURSIÓ A GIRONA

Son tres quarts de set d'un dissabte 27 de Maig que s'ha llevat emboirat, però els entesos han dit que al llarg del dia lluirà el sol, tal i com així va ser.

Estem a la cantonada de Cèsar Martí-nell i Pla de Vinyet, esperant l'autocar que no sabem on ens portarà, però com sempre confiem que l'Antoni i en Benet no ens defraudaran. Els més matiners el Quenyo, el Pito Gómez, en Jaume Jané i el Pere Vilarasau, pare. Al final, vam pujar dalt l'autocar quaranta cantaires, l'Eloi i evidentment el conductor, que era en Jose (fill d'en José Luis) perico com son pare, i com sis pericos més que resisteixen a La Lira, malgrat tot.

També van participar en la sortida en Joaquim Villaronga, seguint-nos en el seu cotxe, per si sortia alguna emergència, i per assistir en cas de necessitat.

Un cop ubicats als respectius seients, en Sergi Jimenez, es va encarregar d'organitzar "la porra" per intentar endevinar a quina comarca aniríem a petar per dinar.

A quarts de vuit, amb una mica de retard (el Sindo es va adormir) sortim de Sant Cugat, i enfilem cap a l'autopista, i tot just entrar van començar els laments, d'aquells que havien apostat que aniríem cap el sud, puix va enfilar cap el Nord, i a l'alçada d'Hostalrich vam sortir cap a Vilabrea -Riells.

L'esmorzar el vam endrapar al Restaurant Can Mariano de Breda. Esmorzar com cal, de forquilla i ganivet, tal i com correspon en el dia de la nostra festa. Estava tot boníssim.

Passades les nou, reprenem el viatge en direcció a Blanes, on vam fer la segona parada, per visitar el Jardí Botànic de la Costa Brava, iniciat el 1734, pel prestigiós botànic Antoni Palau Verdera, nascut a Blanes.

Al cap de dues hores continuem el viatge cap a Girona, ciutat on varem arribar als vols del migdia, per fer una visita voluntària, guiada a la Catedral i al claustre, curiosament esculpit com el de Sant Cugat, per l'Arnau Cadell. Els qui no es volguessin culturitzar, tenien temps de lliure disposició.

La interessantíssima visita a la Catedral i claustre es va avortar, puix un casament de ringo- rango va ocupar tots els espais. Malgrat tot uns varen anar cap a la Catedral, d'altres al Call, i d'altres a passeja per l'atractiva ciutat de Girona. A final gairebé tots varen coincidir a la Rambla fent una birra. En Pasqual se'n va anar a dibuixar en companyia del seu net.

Prop de les dues ens tornem a posar en marxa sense tenir ni idea de on ens portaven, aquell parell, encara que ens varen donar una pista de la Comarca on estava situat el poble on dinariem: LA SELVA.

Al cap de mitja hora, arribem a Sils on varem fer parada i fonda a l'HOSTAL DE LA GRANOTA. És una masia que data de 1670, i que l'han rehabilitat com restaurant. El lloc, antigament (segons ens va explicar el propietari) era el que en deien una Casa de Postes, on les Diligències que passaven pel Camí Ral de Barcelona a Puigcerdà, paraven per canviar els cavalls cansats, per uns altres de

refresc, això si, tenia un preu. Ho feien cada quatre dies. De la Masia no podem dir altra cosa més que era espectacular. Havien conservat totes les estances tal com eren en el passat, però condicionades per acollir la gent que com nosaltres hi van a dinar. El menú, servit en una vaixella de La Cartuja de Sevilla, va ser com sempre molt bo. Val a dir que en Benet i l'Antoni son uns grans organitzadors que excel·leixen amb la qualitat de les menges. Vam estar ubicats en un gran menjador preparat exclusivament per nosaltres on vam gaudir d'un dinar suculent, compartint vivències, sense capelletes, tots barrejats, tal com cal.

Un cop acabat el dinar, i la sobretaula, van intervenir en un parlament, tal i com és reglamentari i obligat, els dos cantaires que s'estrenaven en les excursions: Paco Calero i Enric Sagredo (net d'en Pasqual d'Ossó, i a més a més amb 18 anys és el cantaire més jove). Tots dos varen passar la prova, però hem de posar en valor el que va fer l'Enric, doncs amb to poètic, mol ben estructurat, va cloure: **SOU GENT DE MOLTA EDAT / PERÒ AMB UN ESPERIT MOLT JOVE / I ENCARA QUE ESTIC A PROVA / JO AQUI EM SENTO ENCANTAT!**

També va intervenir En Francesc Campmany per manifestar que portava 50 anys a La Lira, en el seu to irònic habitual. En acabar, en agraïment a tota la gent del Restaurant que ens va acollir, els hi vam dedicar Girona m'enamora i Per tu ploro. A quarts de sis i després dels comiats de rigor, tornem a l'autocar on ja ens esperava en Jose, per portar-nos cap a Sant Cugat, on varem

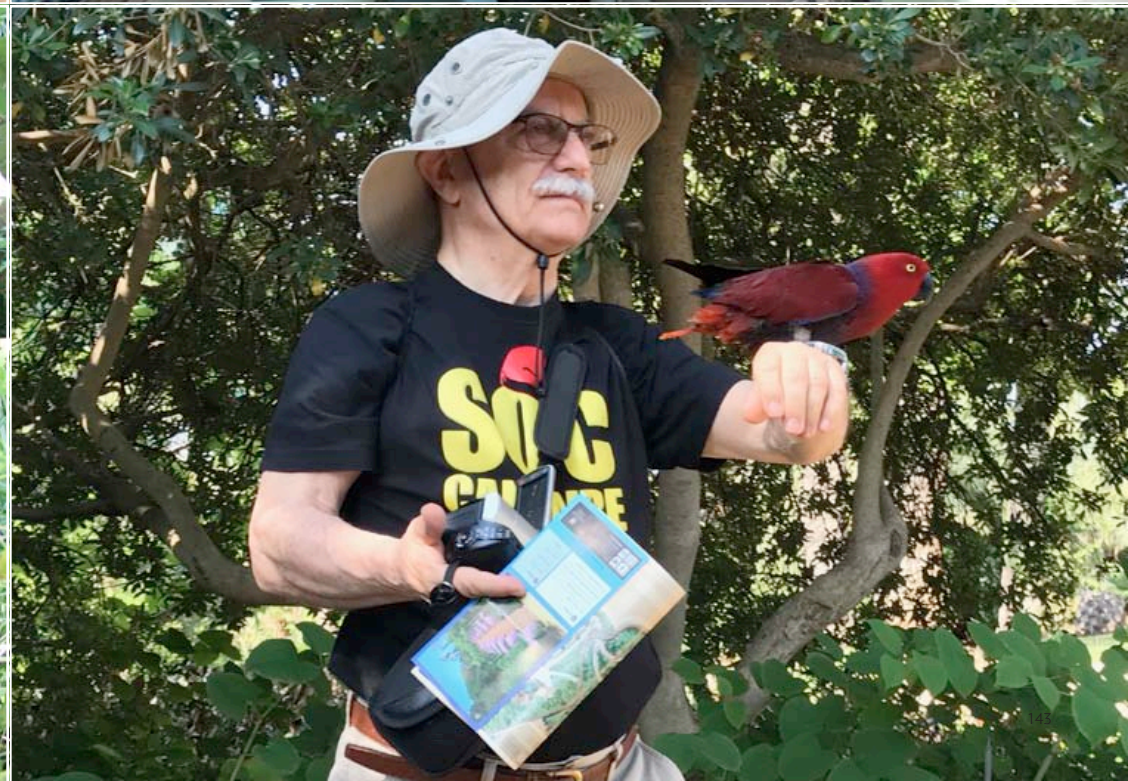
▲ Dibuix original de Pasqual D'Ossó

arribar a quarts de set de la tarda, sans i estalvis, que es el més important, després d'haver gaudit un any més de LA MERDA D'EXCURSIÓ, que organitzen, i esperem que per molts anys més, el Toni i en Benet.

Per acabar aquesta crònica, cal fer un agraïment especial a en Joaquim Villaronga, per la seva generositat (per cert malgrat totes les voltes no el vam perdre).

"La Porra" no la va encertar ningú. ■

L'esmorzar el vam endrapar al Restaurant Can Mariano de Breda

A Blanes vam fer la
segona parada, per
visitar el Jardí Botànic
de la Costa Brava

Arribem a Sils on
varem fer parada
i fonda a l'Hostal
de la Granota,
una masia que
data de 1670

“SOU GENT DE MOLTA EDAT
PERÒ AMB UN ESPERIT MOLT JOVE
I ENCARA QUE ESTIC A PROVA
JO AQUI EM SENTO ENCANTAT”

En Francesc
Campmany va
manifestar que
portava 50 anys a
La Lira, en el seu
to irònic habitual

En acabar, en agraïment a tota la gent del Restaurant que ens va acollir, els hi vam dedicar Girona m'enamora i Per tu ploro

27 DE MAIG

QUI SÓN “LES LIRONES”

Potser es van espantar quan els hi vem dir que erem 30 dones soles. Com que les dones sempre tenim recursos, vem haver de posar en marxa el pla B

per Rosa Diaz

Les Lirones són les companyes i amigues dels cantaires de La Lira. El nom va sorgir arrel de la idea d'una d'elles que, per amenitzar i fer més divertida la sobretaula de l'arrossada de germanor de 1 de maig, ens va engrescar a fer una paròdia de La Lira, interpretant algunes cançons de les que ells canten habitualment, i ens vem presentar com Coral Les Lirones. La sorpresa de tots els assistents va ser tal que ara ja cada any s'espera el nostre show, que es porta en secret fins el dia de l'actuació.

Aquest dia també va sorgir la idea de fer una sortida, tal com fan els cantaires per la segona Pasqua, i com que no volen dones a la seva excursió, nosaltres tampoc volem homes a la nostra "excursió de merda".

La primera va ser al Monestir de Sant Pere de Casserres, on hi va haver

voltaretes per la gespa i tot. El següent any visita al Castell de Perelada amb un esplèndid dinar de bufet lliure, i per pair, passejada per Castelló d'Empúries. La tercera excursió va ser al Monestir de Sant Pere de Rodes, visitant Cadaquès. I la última havia de ser a Benifallet, pujar a un llaüt i baixar per l'Ebre, però el dia abans, quan ja estava tot organitzat, la barca es va espatllar (potser es van espantar quan els hi vem dir que erem 30 dones soles) i com que les dones sempre tenim recursos, vem haver de posar en marxa el pla B. Parada a Miravet, visita guiada al poble i pujada-escalada al Castell. Gràcies a la Isabel que és de Miravet, vem carregar l'autocar de cireres acabades de collir, abans de continuar cap a dinar a Horta Sant Joan. Després de fer una passejada pel poble i comprar els típics pastissos, tornada cap a Sant Cugat havent passat un bon dia i pensant amb la propera sortida. ■

29 DE JUNY

CONCERT DE FESTA MAJOR

Sardanejant, es el títol que encapçala aquest any el Concert de Festa Major que la Cobla Sant Jordi Ciutat de Barcelona, i la Societat Coral La Lira, varen oferir a la plaça de l'Om com ja va essent habitual des de fa uns anys.

El Concert, en una plaça plena a vessar, va voler ser un homenatge merescut a Miquel Garrell, que feia pocs dies ens havia deixat, i també es va fer extensiu als dos cantaires que també havien traspasat enguany: en Ferran Pomairol i Francesc Rueda.

La Cobla dirigida per en Manel Sabaté i La Lira per l'Eloi Jover, varen anar fent, al llarg d'una hora i mitja, un recorregut per obres de Bonaterra, Vicenç Bou, Clavé, Manen, Morera, Joaquim Serra, Pep Ventura i Ricard Viladesau, que creiem que van ser del grat de la gran quantitat de gent que omplia la plaça de l'Om.

En acabat, amb tothom dempeus, com si fos un himne nacional, varem oferir la Santa Espina acompanyada rítmicament pel públic. ■

El Concert, en una
plaça plena a vessar,
va voler ser un
homenatge merescut
a Miquel Garrell, que
feia pocs dies ens havia
deixat

La Cobla dirigida per en Manel Sabaté i La Lira per l'Eloi Jover, varen anar fent, al llarg d'una hora i mitja, un recorregut per obres de Bonaterra, Vicenç Bou, Clavé, Manen, Morera, Joaquim Serra, Pep Ventura i Ricard Viladesau

Escenari

MÚSICA_TRETE_DANSA_ESPECTACLES_CONCERTS_

La crítica de música

PER EDUARD JENER

Esclat de festa

La Societat Coral La Lira al concert 'Sardanejant'. FOTO: LALI PUIG

Loc i dia adients, la plaça de l'Om i la diada de Sant Pere. La Societat Coral La Lira fa el concert de Festa Major amb merescut homenatge a Miquel Garrell, exemple de bonhomia i mirall per la ciutadania, que ens va deixar fa pocs dies. Un concert que va concentrar molta gent i que, amb seguretat, va sorprendre alguns per la conjunció de cobla i cor d'homes aconseguint una fusió encertada, potent en el so, rica en el matís, fidel en la selecció i equilibrada i de títol escaient: *Sardanejant*. Una fusió que presenta dificultats d'adaptació òbvies per ambdues formacions que els mestres Marcel Sabaté, per la cobla, i Eloi Jover, pel cor, van resoldre amb rigor i qualitat. Selecció molt encertada, agrupada per autors en molts casos, que combinava cobla sola com "Els gegants de Castellterçol" de Joaquim Serra i "El cavaller enamorat" de Joan Manén, amb una esplèndida intervenció d'Enric Ortí a la tenora, subtil i poètica, i la majoria de peces amb cobla i cor amb l'excepció de "Torroella Vila Vella" del punyent Vicenç Bou amb el cor sol. "Per tu ploro" de l'insigne Pep Ventura, que ressonava per la plaça. Del mes-

tre Clavé tres exemples de varietat: "La font del roure", "A Montserrat" i "Lo pom de flors". Abans però "Sota el Mas Ventós" de Bonaterra i "Les noies palamosines" de Rimbau Clos. Tres peces més de Vicenç Bou, harmònic, rialler i bohemí: "El saltiró de la cardina", "La mare cantora" i "Llevantina". Esclat de melodia, de poesia i de profunditat emocional "L'Empordà" del gran Enric Morera i, per tancar, "Girona m'enamora" del recordat Ricard Viladesau. Però no hi ha final sense participació i, és clar, altra vegada Morera i Àngel Guimerà i els cants amunt perquè som i serem, tant si es vol com si no es vol...

+info

'Sardanejant', Cobla Sant Jordi. Ciutat de Barcelona. Societat Coral La Lira. **Director:** Eloi Jover. **Música:** J. Bonaterra, V. Bou, J. Anselm Clavé, J. Manén, E. Morera, A. Rimbau Clos, J. Serra, Pep Ventura i R. Viladesau. **Lloc i dia:** Plaça de l'Om. 29/06/2017.

En acabat, amb tothom dempeus, com si fos un himne nacional, varem oferir la Santa Espina acompanyada rítmicament pel públic.

17 DE SETEMBRE

6a MOSTRA DE CORS DE CLAVÉ

Organitzada per la Federació de Cors de Clavé, aquest 17 de Setembre s'ha celebrat a l'Auditori de Barcelona la 6ª Mostra de Cors de Clavé.

Tal i com vam explicar en la primera trobada en la que hi vam estar presents l'any 2012, en el Palau de la Música es un dia en el que es pretén fer partícips atots els cors de la gran festa del Cant Coral com una forma de premiar a totes les entitats del país pel seu treball al llarg de l'any

Enguany hi vam estar presents la SC La Marinada de Castelldefels la SC El Llessamí de Sant Vicenç dels Horts, el Cor Jove de la SC Obrera La Glòria de Sentmenat, la SC El Retorn Planenc de les Planes d'Hostoles, la SC La Lira de Sant Cugat del Vallès, la MC Els Cantaires de Juneda i la SC El Vallès de Ripollet.

Va ser una gran festa que va estar presidida per el Conseller de cultura de la Generalitat de Catalunya Sr. Lluís Puig en la que al finalitzar es va fer un reconeixement a diferents poblacions del país que l'any 2014 van acollir, la CAN-TATA 300 ANYS VINCENT, entre les que hi havia la ciutat de Sant Cugat representada per la nostra alcaldessa Sra. Mercè Conesa.

Va ser una gran festa que va estar presidida per el Conseller de cultura de la Generalitat de Catalunya Sr. Lluís Puig

treball voluntat esforç il·lusió
amor reconeixement progrés virtut amor

6a Mostra de Cors de Clavé

17 de setembre de 2017 a les 17,30h
L'Auditori de Barcelona

SC Marinada de Castelldefels • Cor Jove de Sentmenat de la SC La Glòria Sentmenenca • Coral El Llessamí de la SC La Vicentina de Sant Vicenç dels Horts • SC Retorn Planenc de Les Planes d'Hostoles • Cor Tradicional i Cor Les Veus del Vallès de la SC El Vallès de Ripollet • SC La Lira de Sant Cugat del Vallès • Massa Coral Els Cantaires de Juneda

Organitza

PLA DE FOMENT, PARTICIPACIÓ I DIFUSIÓ DE L'ACTIVITAT CORAL - 2016-2018

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Diputació de Barcelona

6a Mostra de Cors de Clavé

Presenta l'acte Blanca Garrell

SC Marinada de Castelldefels - Director Vicenç Martínez Roncero •
Guitarra Vicenç Martínez i Jaume Hernández

La balada de'n Lucas J. Ll. Ortega Monasterio / Harm. V. Martínez
Bixentxo J. Ll. Ortega Monasterio / Harm. V. Martínez
La Maria de les trenes Josep Saderra / R. Ribera Llobet
La Rosa del port J. Ll. Ortega Monasterio

**SC La Glòria Sentmenenca de Sentmenat •
Cor Jove de Sentmenat** - Director Torri Santiago Manrique

Ton pare no té nas Popular mallequina / Harm. B. Bibiloni
Zorongo E. García Lorca / Harm. E. Vila
Seu something Ian Axel, Chad Vaccarino i Mike Campbell
Galarina Stephanie Mabey

SC La Vicentina de Sant Vicenç dels Horts - Coral El Llessamí -
Director David Pastor i Pi - Piano Paul Perera

Edeheis Richard Rodgers
Matte Pablo Sorozabal
Hallelujah Leonard Cohen

SC Retorn Planenc de Les Planes d'Hostoles -
Directora Rosaura García i Llorà - Piano Consol Pla - Percussió i guitarra Glòria Cerdillo

Banaba Tradicional africana
Tylos, tylos vohariele Popular Itzuana / Harm. Vytutas Kiowa
Algú passa pel camí Popular alemanya / Harm. Xavier Ferrer
Records de L'Escola Narcís Saiz / Harm. Frederic Pujol

Al llarg de l'acte es lliurará la Medalla d'Or de la Federació de Cors de Clavé a l'Honorable Conseller de Cultura de la Generalitat de Catalunya Sr. Lluís Puig, a l'Excel·lentíssima Presidenta de la Diputació de Barcelona Sra. Mercè Conesa, a l'Illustríssim Alcalde de Juneda Sr. Antoni Vilas, Excel·lentíssim Ajuntament de Ripollet, al Sr. Joan Ramon Gondal, al Sr. Josep Rosinach, a la Massa Coral Els Cantaires de Juneda, a la S.C. La Lira de Sant Cugat del Vallès, a la S.C. El Vallès de Ripollet, al Sr. Antoni Pastor de la S.C. El Llessamí, al Sr. Joan Pere Torres de la SC El Vallès, al Sr. Joan Roventós i al Sr. Joan Cera de la S.C. Unió Rubinenca i a la Sra. Montserrat Bosch de la S.C. Retorn Planenc de Les Planes d'Hostoles pel seu treball, voluntat, esforç i compromís envers el nostre País i l'Obra Claveriana i en favor de la Cultura, la Llengua i l'Associacionisme de Catalunya.

SC El Vallès de Ripollet - Director Jordi Giménez Puig - Piano J. Romero Falque

Secció Veus del Vallès
A clau benedictina John Rutter
Cantique de Jean Racine Gabriel Fauré
L'Imporda Enric Morera / Joan Maragall

Secció Coral tradicional
A l'horta del meu pare Harm. A. Pérez Moya
Va pensar (Nabucco) Giuseppe Verdi
Ronda de enamorados R. Sounillo / J. Verr

Secció Veus del Vallès i tradicional
Mustanyes del Canigó Popular catalana / Harm. Nadal Puig

SC La Lira de Sant Cugat del Vallès - Director Eloi Jover i Navarro •
Acedió Diego Lahuerta Górriz

Per tu ploro Pep Ventura / Joan Maragall
Seia el Meu Venís Josep Boruterra
La font del roure Josep Ausel Clavé

Massa Coral Els Cantaires de Juneda -
Directora Núria Gilabert i Castellarnau - Solistes Joan Barrafet i Josep Olivart

Les flors de maig Josep Ausel Clavé
La donzella de la costa Ramon Barromeu Mola

Cant comú - Directors Jordi Giménez i Eloi Jover
Piano Jordi Romero

Amics per sempre Andrew Lloyd Webber
El cant del palde Amadeu Vives / Josep Ausel Clavé
El Segadors Himne Nacional de Catalunya / Harm. J. Viader

29 D'OCTUBRE

CENTENARI DEL TREN A SANT CUGAT 1917-2017

Sota la Direcció Musical del Mestre Eloi Jover i acompanyats al contrabaix per Artur Regada, Diego Lahuerta a l'acordió i Clotilde Manuel Tomàs al piano, La Lira ha ofert un concert teatralitzat extraordinari per celebrar que fa cent anys, el tren va arribar a Sant Cugat.

L'espectacle es va enquistar dintre del programa de les Jornades de Patrimoni Viu, patrocinades per l'Ajuntament de Sant Cugat amb la col·laboració de la Federació de Cors de Clavé i, lògicament, de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. Va ser organitzat per la pròpia Lira.

Aquest Concert, no fou sols extraordinari per la commemoració de l'arribada del tren, sinó per que no va ser un concert en el format habitual: Va ser teatralitzat, va incloure ball, monòlegs i cants en el mateix escenari.

El guió, la dramaturgia i la direcció escènica varen anar a càrrec de Llorenç Serrahima, que a més a més feia de Clavé, en Jordi Fornós representava al Dr. Pearson i na Sonia Guimerà i la Marga Martin representaven veïns de La Floresta. Cal remarcar l'actuació especial de l'Esbart Sant Cugat i el Grup Mediterrània de la Unió Santcugatenc. Els decorats dissenyats pel mateix Serrahima, venen ser executats i muntats per La Lira.

El concert, en una plaça de l'Om plena a vessar amb més de 500 assistents, va començar a les sis de la tarda, i, en poc més d'una hora ens va anar transportant al passat guiats pels diàlegs imaginaris entre Clavé i Pearson, i la xerrameca de dues veïnes de La Floresta, amb motiu de l'arribada d'un tren.

La Lira va cantar fins a 12 cançons, totes pensades per formar part del context en que es feia la teatralització: des d'*Un cant Festiu*, *L'Havanera del Vallès*, *El pom de flors*, *Los goces de l'àlma*, *La Maquinista*, *el Cant del poble*, *Cor dels pelegrins*, etc. etc. i per acabar en un esperit de germanor també entre Clavé i Pearson, La Santa espina i tot acompanyat en moments puntuals per els membres de l'Esbart i del Grup Mediterrània que van ajudar a donar aire, color i ritme al Concert.

Va ser una actuació molt diferent del que fem habitualment i que va agradar a la major part de la gent que va assistir, segons han anat comunicant, no solament en acabar el Concert sinó al llarg de la setmana següent, en converses casuales i en crítiques musicals.

Per part nostra cal dir que estem contents del treball fet, i creiem que aquest tipus d'actuació, ens dona un estímul dintre de la feina que estem desenvolupant últimament. Estem preparats per tornar-hi.

Volem agrair infinitament a l'Eloi l'esforç i la paciència que te, perquè en l mesura del possible puguem ser una mica millors. També estendre l'agraïment a l'Artur el Diego i la Clotilde que amb la seva col·laboració fan que la nostra tasca sigui més fàcil dalt de l'escenari.

I per tancar aquesta crònica, cal fer un agraïment especial a tots els cantaires que al llarg de quinze dies han estat construint pintant i muntant, la escenografia de l'Estació i el tren.

GRACIES A TOTS

Va ser teatralitzat, va incloure
ball, monòlegs i cants en el
mateix escenari

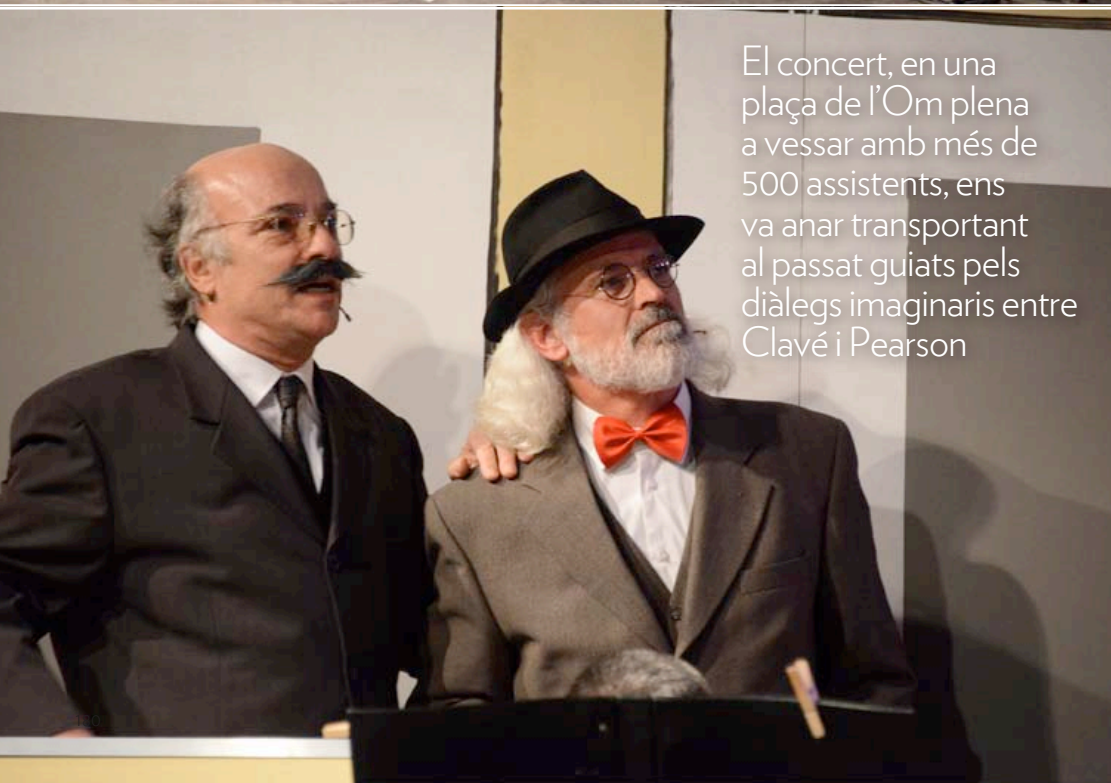

Cal remarcar l'actuació
especial de l'Esbart
Sant Cugat i el Grup
Mediterrània de la Unió
Santcugatenca

Les "veïnes"
de La Floresta

El concert, en una
plaça de l'Om plena
a vessar amb més de
500 assistents, ens
va anar transportant
al passat guiats pels
diàlegs imaginaris entre
Clavé i Pearson

1 DE NOVEMBRE

HOMENATGE A LA MEMÒRIA DE J.A. CLAVÉ

per Francesc Planells

Cada 1 de novembre, commemorant la festivitat religiosa i popular de Tots Sants, el moviment claverià te la tradició de retre homenatge a la memòria del mestre Josep Anselm Clavé i tanmateix a tots els cantaires i components de juntes de la nostra Federació de Cors Clavé que cada any han traspassat.

L'homenatge es tracta d'una senzilla ofrena floral al Panteó de la família Clavé i Camps al cementiri Monumental del Poble Nou. Es reuneixen tots els claverians i claverianes comptant amb la presència dels únics descendents de Clavé, la rebesneta Marta Ferrer-Clavé i el seu espòs Àngel Garrobé, així com el president de la FCC Josep Cruells i una majoria de membres de la seva actual Junta. Però el gran simbolisme és sens dubte la concentració d'estendards de les societats i agrupacions, entre els que figurava l'estendard petit de la nostra Lira i els cants davant del panteó modernista artístic on descansa el mestre, inaugurat l'any 1876 per subscripció popular, del que encara es conserva la

barana de ferro forjat dissenyada pel rellevant arquitecte Lluís Domènech i Montaner.

La coral escollida per cantar va ser la Societat Coral de Tiana i els nostres representants de La Lira de Sant Cugat en aquest acte, Manel Moreno i Francesc Planells (també com Vicepresident de la FCC) varen participar acompanyant-los en algunes peces, finalitzant l'homenatge seguint la tradició, gaudint tots els assistents de un pisolabis dolc de germanor. ■

L'homenatge es tracta d'una senzilla ofrena floral al Panteó de la família Clavé i Camps al cementiri Monumental del Poble Nou

4 DE NOVEMBRE

DINAR DE GERMANOR

Aquest 4 de Novembre vam voler celebrar els 135 anys de vida de la nostra entitat amb un dinar de germanor

Aquest 4 de Novembre vam voler celebrar els 135 anys de vida de la nostra entitat amb un dinar de germanor entre cantaires, familiars i amics i que ens va reunir a tots al restaurant Can Ametller de la nostra ciutat.

A manera de presentació la Nora Garrell neta del president de La Lira, va dirigir unes paraules de benvinguda que van ser el tret de sortida per, entre viandes, anant compartint vivències i records entre la gran família de la Lira.

En acabar el dinar en Joan Artigas, cantaire més antic i l'Enric Sagredo com a més jove van tallar junt amb el president Josep Garrell el pastís commemoratiu dels 135 anys.

Val a dir que entre copa i copa alguns cantaires es van atrevir micròfon en mà a explicar, vivències, acudits i tota mena

de moments viscuts en la seva relació amb el cor. També alguns dels més veterans van voler compartir experiències viscudes al llarg de la seva extensa relació amb La Lira, excursions, concerts, assaigs...

El president va voler també aprofitar el moment per donar a conèixer un poema que el President d'Honor de La Lira Miquel Garrell va escriure per la celebració de les Festes de Cloenda del 75è Aniversari el 4 d'Agost de 1957.

Val a dir que al llarg de tota la festa vam estar acompanyats per un quartet integrat per Cristina Mutades Vera i Carles Ramos Werner als violins, Paola Rios Roa al violoncel i la Laura Jover Miñarro a la viola i que va ajudar a fer la festa molt més agradable.

GRACIES A TOTS ■

BRINDIS ENCOMIASTIC

Poesia llegida per el seu autor Miquel Garrell, i dedicada a la S. C. LA LIRA, durant el sopar de Germanor com a final de les grans festes commemoratives en motiu del 75.è aniversari i que tingué lloc el dia 4 d'agost del 1957

Un brindis proposo fer
en festa tant senyalada
per nostra Societat aimada,
i tot fent un xic d'història
guardarem així memòria
a tots qui desde la fundació
han tingut amb nostre coro relació.

En record dels fundadors
que amb il·lusió en ses cors
i seguint al gran Mestre
l'immortal Anselm Clavé
la gran tasca van emprendre
perquè aquí hi hagués també
un coro amb aquell lema
de Progrés, Virtut i Amor.
Pensem-hi, doncs, tots de cor,
en aquestes festes grans.
¡Oh! si ens poguessin veure
desde el seu etern descans
i veiguessin la seva obra
viva i forta com abans.

I no oblidem als joves
que poc a poc els han seguit
amb desinterès i esperit
i d'esforç han donat proves;
més els ho hem d'agrair,
doncs, han sapigut sentir

compendre i estimar
el lema claverià;
i tots junts podem gaudir
avui en aquest instant
la germanor i l'alegria
la comprensió i l'harmonia
d'aquesta festa tan gran.

Però, apart hem de lloar
la labor del Sr. Mestre,
qui desinteressadament
actua i sempre amatent,
des d'aquests últims anys
és l'ànima d'aquest coro,
que els èxits ens fa guanyar,
és el company infatigable
que tot i amb mèrit innegable,
amb modestia d'estimar,
encoratja i ens guia.
I sense ell, avui en dia,
amb tota seguretat,
que la nostra Societat
no tindria anomenada
ni seria considerada
tant bé, com de fet ho està.

Brindem doncs pels fundadors
que feren obra tant gran;
per els continuadors
que ho portaren endavant;
per els reorganitzadors
que feren arribar aquest instant
i per els coristes d'ara
que ho han d'anar conservant.
Per tots els senyors Meslres
que ha tingut la Societat,
fins arribar al present,
que tenim tant estimat.

Per nostra Federació
per llur col·laboració.
i altres autoritats,
de qui hem sigut ajudats
moral i material.

Ara, doncs, cridem ben fort
desde el fons del nostre cor,
ja que la festa expira
¡Visca la S. C. LA LIRA!

Els mes veterans
van voler compartir
experiències
viscudes al llarg
de la seva extensa
relació amb La Lira

24 DE NOVEMBRE

LLAR D'AVIS DE LA PARROQUIA

La Societat Coral La Lira vam estar convidats a la celebració del 37 Aniversari de la Llar d'Avis de la Parròquia i per aquest motiu vam oferir un petit concert en la acollidora sala on tenen per costum realitzar tota mena d'actes públics.

En el concert que va començar a les 6 de la tarda ens hi van acompanyar, sobre tot amics i familiars tal i com corresponia al motiu de la celebració.

Vam cantar mitja dotzena de les cançons més habituals de nostre repertori, començant per a La Lira passant per el meu Avi entre d'altres i acabant per Girona m'Enamora que va ser acollida amb molt d'agraïment don moltes van ser les persones que ens van acompanyar a l'hora de cantar-la.

Sempre ens ha agradat participar dels actes que s'organitzen en benefici de la gent gran i amb aquest concert volem refermar el nostre compromís amb ells sempre que ens necessitin.

En acabar ens van oferir un petit refrigeri que es va desenvolupar en un ambient de germanor. ■

**Sempre ens ha agradat
participar dels actes
que s'organitzen en
benefici de la gent gran**

18 DESEMBRE

ASSAIG OBERT

Un any més hem volgut amb un sopar de germanor agrair el suport que amics i familiars ens doneu al llarg de tot l'any.

Com es costum ens vam reunir a la sala d'actes de la Casa de Cultura on al vol de les nou del vespre el president de La Lira Sr. Josep Garrell va donar la benvinguda a tothom i va demanar fer un minut de silenci en memòria de Nati Pujol esposa del company Paco Calero acabada de traspasar.

Tot seguit es va fer la presentació oficial del CD que vam gravar el dia del concert per celebrar els 100 anys de l'arribada del tren a Sant Cugat i del que es va passar per pantalla un petit fragment, que per cert la majoria no havíem tingut la possibilitat de veure, i a continuació va començar l'assaig obert sota la direcció de l'Eloi amb la sardana Sota el Mas Ventós com a protagonista.

Un cop mostrades les nostres mancances i alguna suposada virtut d'avant de tothom a l'hora de cantar, que poden servir per humanitzar-nos una mica, vam passar ja a gaudir de les excel·lents viandes que entre tota la família de La Lira havíem estat preparant al llarg de tot el dia i que ens serveix de pretext per passar un parell d'hores compartint entre tots les vivències de tot l'any i felicitar-nos el Nadal i un millor Any Nou. ■

Com es costum ens
vam reunir a la sala
d'actes de la Casa de
Cultura

ANECDOTARI

25 DE GENER

Comiat de **Farran Pomairol** cantaire de la S.C. La Lira, acompanyat per les cançons d'un grup de cantaires.

2 DE MARÇ

Participació a la Recepció del 10é Aniversari de l'Agermanament de la Ciutat amb l'Italiana Ciutat d'Alba. En presència dels seus respectius Alcaldes.

12 DE MARÇ

Comiat de **Francesc Rueda**, cantaire de la S.C. La Lira, acompanyat per les cançons d'un grup de cantaires

DE MARÇ

Participació a l'Assemblea de la Federació de Cors de Clavé ala seu de la Coral El Vallès de Ripollet.

22 DE MAIG

Participació a la Presentació del Plà Director de Música Clàssica de Sant Cugat del Vallès al Claustre.

1 DE JUNY

Participació a l'Acte Institucional del Dia de l'Associacionisme Cultural a la seu de l'Orfeó Martinenc a Barcelona. En Presència del Conseller, Director General de Cultura i Diputats del Parlament de Catalunya.

10 DE JUNY

Escrit al mitjans sancugatencs d'**Enric Sagredo** de l'experiència de ser el membre més jove de la Coral La Lira.

14 DE JUNY

Comiat de **Miquel Garrell**, President d'Honor de La Lira, i cantaire més antic.

Acompanyat per les cançons dels cantaires i amb el protocol corresponent.

DE JUNY

Participació de la Presentació de l'Equip Municipal del Programa del Centenari del Tren a Santó Cugat del Vallès.

DE JUNY

Participació a la Presentació de l'Escultura ROSA DELS VENTS de l'artista local Pep Codó antic cantaire i porta-entendar de la S.C. La LIRA.

23 DE JULIOL

Assemblea General

12 D'AGOST

Convocatòria per la Federació de Cors de Clavé per a la 6ª Trobada de Cors de Clavé a l'Auditori de Barcelona.

19 D'AGOST

Comiat de **Josep Mª Canas**, cantaire de la S.C. La Lira acompanyat per les cançons dels cantaires

26 D'OCTUBRE

Participació a l'Inauguració de les Exposicions i Programa del Centenari del Tren a Sant Cugat del Vallès.

3 DE DESEMBRE

Participació en el Simposium de Futur de la Federació de Cors de Clavé a Girona.

18 DE DESEMBRE

Comiat de **Nati Pujol** "Lirona", esposa de Francesc Calero Cantaire de La Lira i acompanyat per les cançons d'un grup cantaires.

HISTÒRIA DE LA LIRA

1967

El 1967 el desenvolupament de la vida del cor podríem dir que va ser bastant rutinari i d'aquest any destacaríem un fet que va tenir una gran importància per a la vida social de Sant Cugat.

Va ser la consolidació del Grup Amics de Tothom conegut popularment com la **Tothomada** i que a partir de la iniciativa de 8 o 10 joves -i amb l'impuls del jesuïta obrer Lluís Caparros- que en poc temps va arribar a ser més de dos-cents van treballar per fer sortir de l'apatia cul-

tural la Societat Civil Sancugatensa fent tota mena d'activitats de lleure, xerrades, debats sobre política relacions humanes, activitats esportives...

Si volem destacar-ho en aquesta memòria, es perquè la major part dels cantaires de La Lira que actualment tenim als voltants de 70 anys -i molts d'altres que han format part del cor- havien estat en aquell temps membres actius de la Tothomada. ■

LA LIRA

Eloi Jover
(mestre)

TENORS

Joan Artigas

Pepitu Gómez
Rivas

Josep Andreu

Andreu Garrell

Eugeni Auladell

Francesc Planells

Gumersindo
Pascual

Vicenç Oteros

Joan Troyano

Francesc
Campmany

Josep Sala

Jurek Podlewski

Jordi Solé

Rafael Grau

Diego Lahuerta
(acordió)

Artur Regada
(contrabaix)

TENORS SEGONS

Eduard Broll

Felip Pavon

Lluís Pérez

Pep González

Eduard Solé

Pepe Pros

Jaume Pahisa

Miquel Garrell

Andreu Riba

Francesc Civit

Sergi Jiménez

Paco Calero

Francesc Tortosa

Domènec Flotats

Jordi Roca
(fotògraf oficial)

Joaquim Villaronga
(serveis especials)

NÚMERO DE
CANTAIRES:
61

CANTAIRE MÉS ANTIC:
Miquel Garrell
Jaume Pahisa

CANTAIRE MÉS GRAN:
Jaume Pahisa (94 anys)

CANTAIRE MÉS NOU:
Domènec Flotats
i Victor Monso

CANTAIRE MÉS JOVE:
Enric Sagredo d'Ossó (19 anys)

BARÍTONS

Josep Castellví

Ferran Pomairol

Jordi Farrés

Alfons Miñarro

Antoni Gómez

Pere Miralles

Xavier Grau

Francesc Llamas

Pere Vilarasau
(Fill)

Josep Colomer

Pere Vilarasau

Quim Pla

Francesc Rueda

Enric Sagredo
d'Ossó

Pere Royo

Josep Vallès

Ignasi Vallès

Josep Lluís Ripoll

BAIXOS

Joan Casajuana

Jordi Franquesa

Benet Dinarès

Manel Moreno

Rafa Reyes

Ramon Grau

Pasqual d'Ossó

Josep Garrell

Joan López

Josep M. Canas

Jaume Jané

Jaume Bozzo
(Director Adjunt)

Pere Pau
Balanya

Manuel Font

Victor Monsó

RELACIÓ DE CANÇONS CANTADES L'ANY 2017

A la Lira
A Montserrat
Cala Montgo
Cançó de Primavera
Cobles Marineres
Damunt la sorra daurada
Llop de mar
El Meu avi
Saltiró de la Cardina
Esperant un mariner
Flors del Vallès
Girona m'enamora
Goig de Pasqua
Jorn de Pasqua
Jovenivola
La Dança de l'Amor
Font del Roure
L'Empordà
Havanera del Valles
La Mare Cantora
Maria de les trenes
Noies de la Torrassa
Llevantina
Mare vull ser pescador
Nostres cançons
Ous pollastres i gallines
Per tu ploro
Som catalans
Som a Pasqua Florida
Sota el Mas Ventós

LES MÉS CANTADES

1
**SOTA EL MAS
VENTÓS** (12)

2
**NOSTRES
CANÇONS** (12)

3
**CANÇÓ DE
PRIMAVERA** (6)

98
CANÇONS
CANTADES

10
CONCERTS
REALITZATS

AGRAÏMENTS ALS COL·LABORADORS:

Vuit anys han passat des de que vam començar a recollir en aquestes memòries, totes les activitats que realitzem al llarg de l'any i aquí seguim...

Per nosaltres es la manera de donar a coneixem a tothom la feina feta però també, i molt important, pensant en el demà, anar preparant el llibre del futur fascicle a fascicle. Es per això que no ens cansem mai de donar-vos les gràcies a tots dons sense el vostre recolzament no seria possible.

AGRAÏM LA COL·LABORACIÓ DE:

FOAP
CAL CABALLU
PASTISSERIA SÀBAT
XARCUTERIA CRISTÒBAL
PASTISSERIA LA LIONESA

AGRAÏM TAMBÉ:

Joaquim Villaronga per l'aportació de documentació a l'arxiu de La Lira.

I a Andreu Garrell per la confecció del Calendari

OBRA DE PORTADA
Josep Sancho

REDACCIÓ
Pasqual d'Ossó i Matheu i Joan López Manzanares

COORDINACIÓ I RECERCA
Joan López Manzanares

DISSENY I MAQUETACIÓ
Xavier Grau Troyano

DOCUMENTACIÓ I DADES
Jordi Farrés i Josep Garrell

DOCUMENTACIÓ GRÀFICA
Tino Rubio, Jordi Roca, Andreu Garrell
TOT Sant Cugat i La Lira

IMPRESSIÓ
Printcolor

www.lalirasantcugat.cat
corallalira@gmail.com

www.lalirasantcugat.cat

amb la col·laboració especial de:

**CATALANA OCCIDENT
GELATERIA PROS
TOT SANT CUGAT**

Federació de Cors de Clavé

Ajuntament
de SantCugat

